MIC. # 8711 (RAB. 1979)

HILKHOT SHEHITAH U-TEREFOT.

הלכות שחיטה וטרפות.

1685
ORIENTAL SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

[illegible] מדרגה ידו מעביר מעט מעט [illegible]
שיעור עם שנות [illegible] כלה לפי הפה הטוב כמו
בשעוניו מדיקי [illegible] אין מה בשבחם [illegible]
אך אם גם [illegible] שאם [illegible] לשמים כמו
והעבשונים [illegible] בשרם ובשבם [illegible]
שהנה על פלא [illegible] בה כמו [illegible] לשמים [illegible]
[illegible] שם [illegible] אחר [illegible] כמו [illegible]
[illegible] הנה [illegible] על [illegible] אך [illegible]
נראה [illegible] [illegible] לאמור [illegible]
רב [illegible] [illegible] [illegible] כל [illegible]
כל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ולבסוף [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
לבדו [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
לה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

[illegible] שאינו מעקר [illegible]
[illegible] כמו שמן [illegible] על גבי חולין
[illegible] שנשמן בשמן [illegible]

[illegible] בשל [illegible] משנה [illegible] ולה
[illegible] מעקרו [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

שמנה משדם

[illegible] הכרם [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

פרק ראשון

אב [illegible] נעם משחר [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] ואחרון המשפטים [illegible] ראשונים וכונים
[illegible] המשנים מן הקדמונים וצריך חיון והיודע
[illegible] שחס לה ישעשע בדם ומשמשתנו שחוקקים
בדבר אמתו ולחתיך המשפטים [illegible] כמה כיון
הסוגרים שהמה [illegible]

שחוי מאונס

[illegible]
[illegible]

שחוי במרחיב

[illegible]
[illegible]

שחוי בכוש עיר

[illegible]
[illegible]

שחוי בחטי

[illegible]
[illegible]

שחוי בריאה

[illegible]
[illegible]

[illegible] ו׳ מפני שהם [illegible] בסופן ויחת אין [illegible]
וגם בני משיחות ומשנה, ונם נקראת שני שובע [illegible]
ושוב שאין לו הפסק של פיקוי הוא בשין כמוי הקדוש
בין ומשנים לעני שאין שאין שמשיחים והוא שהקבו בנון
לשון פנוי פסולת לעשות משקי כובע ולשמה בעיבו
שכן ולהשלות בפרוש שאין לו מעבדים הוצאה וכיבן חס
שהם שאין לשמים שבלעדם הוא שמוך משיח הוא
בכל שהוא בשבטין הנגה פיקח שנים בעושר חוזר
על שוק בשאר פרטים המונה בעשרים שבעונכחין חוקל
שלא לשעות בשעות בין על בשר בין על שוק ומשניך
עדה שיהיה כל בכול שלון נכון החיון נכון הראשון
ומשאר הנבונה שישחוט בראשון הצוחר וחוזר וחן
נגל משפר שבין הכ נבונים!

אב שיעור בשחוט הלוחרין ב ומ: כחק כל כולו
שלין כלי נדיקר כולו כל שעחב הקי החחר
בולו שלפי הסר הכ בבהמה כלבי בסולה בשה הוא שיעור
בשחוט הנגה ומוועם השחר בשעולה שיחקבו שניהם
ונשחרו בין בבהמה בין בעוף ולבה יתבון העוחם אם
שחם דוב מ בעוף ודוב כ בבהמה ובחיה שחר ידעה

ג חצין היינו שעחם הנגה ושה על שעלה הנו
חצי חני של זה וחצי לה הקבר חיה בחלוקה ראשי
של זה חבר בעוף בסל לבי שעם בשחר קורעים
ובלבי ישרדו חוזם מ הוצה כולנו ולבי שחיה
חולי ישלא שעחם מ חינה קריבה של נבי מבשם
דוב מ שאם חבולו לה הקבר לשעלה כי פשר
לה הוסיף של החצי קורעים נם הוקלין ב

[redacted] נברכות

[redacted] שמחה ולא כדרך הסי[redacted]
[redacted] שהוא ציור ומתיר
[redacted] בסולה ריקל בהיתר
[redacted] בחזקת חסור שורת
[redacted] עד שיורע לו שנשחטת
[redacted] כי יהי שהנו חין חנו
[redacted] יודעים חס נשחטה ביחו
[redacted] חס לחו וחס נשחטה ולו
[redacted] לא נכבר שלא כדרך הסי[redacted]
[redacted] ואין קודם שיחברו חת
וכדרך הדי אן שחיר כשרה
ובעלן חו ובנוכו חקיר עלם ובעם שחיר דוד [redacted] הסי
שלן הדורה חו כולם בדר שמ ובן הדוסקות מדבקים ב
[redacted] צויתיך לחטר כולו מ שני דוכו דוב מ כשוק
ודוב שנים בבהמה: קנה שהיה חצוי בסוק
ושחט על מקום הקרקע והשליכו לדוב בין שהתחיל
במקום העלם ופגע בחוקק ואחר השליכו לדוב בעוד
בן שהבנים הסכין והשליכו לדוב הלא בעוד וקשה לי
מובה משום החומר קנה שהיה חצוי בסוק ויהיה לו לחור
קנה שנפסק ושוד בחומרו ושחט על מקום החוקק משמע
[redacted] השמיטע משמע כד נקבע לכתר והשליכו לדוב וקשה
ניחו המשמע ונקבע חן הבונה היא שהשר בקנה שהיה
[redacted] המשמע המקרה היה בסוק ולא מחדש שעיש
[redacted] מוסה לו לפי ושלו הקנה והשליכו לדוב חלה

[redacted] המשכיכין לחתוך לגרוק בדם
עד המשבה ובי הניחה עד
חחלב ובכרה בשחר חולין
ולשנין ודודים דבעוף חו
כל הב הסי חס לה נחרבו
כולם חס ולא צריך לנוקבם
כל זמן שהוח חס כדי
עיצה הדם וחס לה חקר
הדודים לה בקחלה ולה
בסוף יצלו עלם צריך
שישליך הדודים ויקלוף
הסביבותם בשוכי הצבע
חך חס חקר הדחע חוכר

[illegible] שמורע [illegible] על ידי [illegible]

דברים חיצון ופנים ושהוא במקום שעתה משום דחשיבות

הנקבה הוצרכה וצריך לעתה הקנה במקום אחר ואלא יברוך וכו'

ובגלגל נראה שעפ"ז הקנה הנאמר מעיקרא היה ולא מחדש לפי

ראיה הוא הטוהר שיעמוד משעה בחוב העדות על המקום המחבר

כי בשעה שעוחבה בכתן בעדה ולא בחלוקה שעתה ויצא הדם וכו'

הדם צריך לעתה רוב הקנה עבוה בעד עתה חוץ ומקום הנה לנעשה

בו שבק לנה בדם ונעלמו ורוב והוליה מאחורי החלוקה ונם מחלוקת

הדם בר הוצרה המקרים קונים המה וכו' דנם הדם בעי בדיקה

ומה' ומחמר לברוק הוצעם חם ניקב חם לחן ונם בחוחרו מעבר

הנקבה משעה בדקרוק הנקבה שיוסיף עלה בחוב העדה ולא שיעלום

הפסי בעתה לפי שלחעבר שיהיה נקוב ומבקר מאחורי המשם עעתם

והוים נבילה בעתה במקום נקב שחם רחם ומצא שניקבה חם ומקום

הוים לוה נבקקה רוב הנרנות ומקומה לפי נקבה משעה בעם ש"ל -

לחוב על נקיבת בעתה חוץ הוועבה בך יש לחוש על רוב הקנה שנבקק

ומם נמצא שהיה קנה בקוץ ומעלה ומחמצע עלם ובן ומבקה ר

בעוקר לה מיגנה ביה שיעמוד מעבה על מקום החבר שלא בן ב

המקבים יבורך ורוב הבוה לפי לה מעבני ביה בדיקה בלו עכ"ל

מחר בשעלים החבר ורוב צריך ומקום הקנה מחעלה ומבקה

ברוח מקום החבר ובדקו חבר מקום של חבר כדין חו בעם רבי

חמי שרשומו ניבר שחם ומצא שום נקב והוים נבילה מחיים ומם

מיהו עובדא כדלל ובדקו מצחו נקב עכ"ל: ברוק שלשו ר"ר

דבר שעוחבין בו הוצרוק מבינין יה עחין לעחוב בחן ובקי

אמרא חל מספכה הל חוברת מסבסבת

חגיל - חבורה - לבונה - מגלים - סרס - כנומה - קצרה

המוקדם ובית שמאי אומרים בקנאה בהולכה בלבד או בהוצאה
בלבד בדיוקא שנאמרו בה הקל בראשונה אל כבר תמה הקנאה
אחרי שישנו יום אוב ומחרת: א
כבר תמה כיצד היינו שיבוש בקנאה בהולכה ישתוק בהוצאה מה הטעם:
ב קנאה היינו רוקח שיבוש בקנאה אז קודם הנשמה שהם עבדים
ואחר הדגיש בקנאה המובטחת הלא שאמר בדבר לא שלם שמיים
גם בהולכה בלבד או בהוצאה בלבד שהם כמולם:
ג אחד דברים שנעשה הקנאה אז בקנאה פ' חן חס ושלום עשים אין ב
נדונין בתנאים אפילו בשמחה המשמחת הרשות שאמר בשביל ידי
דורים עשרנים הם:
ד שישנו היינו דוקא שיהא שישנו שני נאמנים בהוצאה
הנשמה ראשון ראשון בלא קדם לא:
ה יום אוב היינו בשם אוב שאינו ובאל להשתוק הסכין או
שאין לו מעמדים או שיהא בדרך שיכול לנהוג בהם שאמרנו
ואם לאו הרי לא סגי לה עד שישתוק הסכין:
ו בתחילה היינו דוקא שהיה הקנאה בתחילת הסכין שאם יבול
לברוך עליה מבעוד או שיהא יפה עליה שבשנה והרש כתב שצריך
שיהיה הקנאה קיימת חדשה וסכינים כדי שיעבור הקנאה
על העור לבדו ולא על הסל ולא לאו הרי אחר הדוקא דקאי פרי
על העור וחוקבו והקנאה שוכרת על הקל וקודשיהן כך כתב הרשב"ם
אל ובד בתר הדיף אל ומצריכין אז בדיעבד אז בקיבה:
ז כשה היינו סכין שקיבה חלק ואינה חדה הוחיל ואין בה כדי
שמאמין בה לבקלה אינם שחוקה ומצויה כל היום כולו שאי
אפשר שיבו בעוף ולא בבהמה בקנה ולא בוושט!
אל שנים שעתם בה אב הקנאה ד' מוהר

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] בחולה משבעה ימים ואם שחם [illegible] בשבת

[illegible] בכדי שיעשו ובדבר הרשאים בנעשה

[illegible] ועיין בנשיקו ובהרשים גל פ"ד הגלו ... שבת

פרק שני ה

הנכן שוחטין בעזרה שני שחיטות בחולין יש בה ומ"

עד עונה

עזרה ... נוחה ... הנה עזרה היתה

שאין שוחטין בעזרה אלא קדשי המזבח בלבד חולין חלי

ושוחטים בעזרה בין בהמה בין חיה בין עוף וכן בכשר הקהות

בוא חוטר וכי יתן חוטר המקום ובקרקע לחוטר שאין שוחטין

בשר הקהות אלא חוץ למקום אשר בחר ה' ושוחטים חולין בעזרה

קודש בשר קמור בהמה: הנה העוקדם חוב בעזר הכשר חיה

בחבולה חשוב שאין לחקור חולין בעזרה אלא בחת שהיום

הלו ליקרב עד המזבח ואלו חיה חיצה קדיבה ורוחה חשבל ב"ר

ומעיקר הקמור ובדרבריונן נבי העוקדם ואם המאמר זה הי

יבאי לא שנה אלא המחוסם הכל כולי חוחין ודע ידעי הישקר

ואמר ואם דבר הנדר והנדר ובו ומביה העוקדם חוצין הו הבכורות

ובוצה בהן בולי עלמא ידעי דאין אלו קדיבין עד המזבח חוצה

ידעי הישקרי ובעדרי:

נוחה הוא אין שוחטין ונשר נוחה חקר בכיר ואם הוצה לבדיר

אל בדיר שוחר מקום חדרון הנה המוחר מוך נוחה שוחט

חוץ לנוחה ושוחטה עם ובשוק שלא עדי אין חושבין בכך אדי

לא ישנה בן שחח יחקה חדר הרם בבלע כיון שעמד בעדר

המונים ואם שחק בנוחה בעוף ובהוחרה אלא עבוחו מאן דבעי

שמור לחבל חשחר מי שיבדקו לנדע הענדות בקבוק שיהיה

אין הוא חקר שחק בנוחה

[illegible]

שאין היום הנן עשה כבר גלו חין שוחטין ובנן ישים ונמצא

חחר לשרו אל חיום הוא שוחטן ולא ובנן הבולים שלא יחשבו חבלו

ואם ובדקו לשלא ואם יש בכל חיום שבדוחין שאין [illegible]

אל ובן אם בבל עבר חוכב ושחוטה בקבו ... הנה חשבה אלא

שבח שובדי ואיום ולשרו אל לב ובוכב לשחוטה ובקבלה אבל [illegible]

מו ובנן בלים מו ובנן הבוחה בדלעו ... ובוכב לשחוטה אל

ובבי סקינה ואם שוכב ויבר ובנן ואיום ובין ואיש בבן:

פרק רביעי ששי

ל ביצר שוחטין חולין בה ומ' נתנה תבעל

תפשע חותת במחש

אל אחר בעוצה ... אחר בעריקה ... אחר בנקולה ... אחר בהבלבל ... אחר בהבלבל

ואולם בחבקן ... אחר ואולם בלבל ... אחר ואולם אלון ... אחר ובלבל

אחר לבורן ... אחר לבסר ... אחר לעלמים ... אחר לעולה ... אחר ובמשלם

אחר לבסר ודבר ... אחר ובמשלם בלבל ... אחר לבעורה ... אחר לבכור ...

אחר לבשר ... אחר בחטב ... אחר לבוקבין ...

א נעיבה היינו שנעל הסכין בבוכל ובעבוך הבוחר עלה חלבעה בה

חשוחט ואם הבוחר חלבעה ובסכין חלבעה הנשחט אחר בשרם

ואיבה חיב הבוחר בדיים ובלחים קבנים בקבל בבל שוב בחבל בוחר

חלבעה אין הסכין שבוחרים בשרה:

ב הנשה היינו שבריח חר הבחע בקבם ה' בהולבה בלבד חו בהובחה

בלבד אם יש בסכין בחלה שבי צוחרים חצוחרי הנשחט אחר בשרם

ג עיבה היינו שבדים הסכין לנעבה בבוכל ושחטה בלובבה ולא

הבלבה בן סוחן לסוחן חו בחבר הבור ואם חבבה נוכה חבבה

ובעבר חבבוך ובוחרי לא הבלבד שבחבבן בשרה:

הנה כבר הרבה גל ברבן הסכין בבוכל ובנע בעוב [illegible]

[illegible]

[illegible] הוא שער חתוך שנשים עשויות העוף
[illegible] בהלובה הסכין החודה וכחזרתה
[illegible] בין בעור בין בבשר ובתב הרשב"ם ז"ל אם ארץ
[illegible] לה שחטה בהלובה כי בחזרתה ויחתוך המצה
ז"ל [illegible] שחוט בסו' ומחבר הלכה כמנהגדרין בקרק הלו בין
שנשפין חוצה הכשרה דחמר דבא ארץ צרור בכאל ואינו לחמרין
מרבה חייב ופי' רש"י ז"ל דהא נמי בוחו הוי והכי חוכח בהכל
שוחטין דמעתו חיה דקריך ודא בעינן חולוק ומביא ומשנת עולה
בלא בדיקה עכ"ל ולחולקה דאשה יש לתמיה הני בבדיקה המעשה
המע חלה בין שהיינו שמקמף הדם מצוחר הבהמה חמרינן
שרה בחלבה שחטה ובחזרתה חבבה ראקום החלד מבחן חסור
בין בעוף בין בבהמה;

נפילה היינו שנפלה הסכין בידו או ראחיקו שלא בכונה ב"ה בסו'
של ובבחר דמה שאינה שוכה חרב חוכל ולא שרקיה שכיחה מחלוה
ולבן קוף שחטה שחי' בסו'.. הך דם הקול הסכין בידו או בדבלו
ושחטה שהיבש לפי דרכה בדרך הבינה ותפי' שלף בכוכה שחי' ל"ל...
הנלנל היינו נלנל שלבן חו של עץ שקבעו הסכין ומבב הנלנל
בידו חו בדבלו ונם הצוחר בנדו בעת עסבב ונשחק ב"ב בעת..
ואם הרוים הסבבים חת הנלנל ונם הצוחר בנדו בעת שסובב
ונשחט ב"ב שלב ואם בטר חדם חת הרוים עד שבלו וסבבו חת
הנלנל ושחט בסובבו ב"ב בעת בדעבד שהרי בא מבח חדם
ב"ב בסבבה ב"ב שהיא מבח החדם אבל הסבבה שעה ולחרים
[illegible] שהרי הינה מבח החדם הלא מבח הרוים בהלובן!
[illegible] היינו מי הנגים ז"ל הרים.. בבעובקי נהרוקי ימים..
[illegible] שחט ונם לא מחלו חפי' נקבון לעובדים הלא

הקובר עב"ל לחוקרם בהנאתן

ז' גלנל היינו העוחק ונם עולם נלנל עם' מבר[illegible]
כובבים.. ובבנ"ר מחבר ובוה הינו חוקרים חל"ל[illegible]
ז"ל חפי' בהנאה בכל הקבורה עב"ל ואל בהסכנה
בהנאה ובקנים הם קבורתם ובה שאורה הפי' [illegible]

ח' עלון היינו העוחק ונם עולם שלון ז"ל עולם המלחמה
שעחק ונם שיבאל שר הנדול חו ונם שר ששול קמן עכים
אם זה חסור בהנאה בכל בקבורה עב"ל ופי' ונשם אכבר נו
חם ונם עכים חו מלחמים בקנים קבורתם;

ט' חלון העוחק חת הבהמה ובחוק בשר ונם חו להקבור חלבה ונם
ב"ב חסורה נם שלחמן מחעבה בחוץ בחלון מחחעבה קדשים
בקנים שמחעבה בוסלת בהם; הנה שלוה הנו מחעבות
הו קולין חת המעבבות ופי' שמעון ז"ל עני עם.. שני מקום
עני ובמן.. שני עם היינו העוחק חת הבהמה עלה ונחו ב"ב כמן
אינה נבה הבוא עולה ובין לעבודה מעולה ונלחים ובוצע חו
אהבון ונוחקו ונם בעלין; אבל שני מקום היינו העוחק
נבה ונחו אלא שבין לבוק בשר חו להקבור ומקום בעוק לחוק
בבהמה חו לחבול מבינו דבר הרוחו לחבילה חוץ ומקום מבילה
עלוה שני מחעבה הבמן בבון שעחק הבהמה ונחו ובמקומו
אך חעב לבוק בשר חו לעשות עבודה עלה בזמנו הוא שעחק
בשר חורה הקבה על חחר לבין ערבים חו על ערב ונחר ב"ב
לא בוין חלה מחעבה בלבד ולא הוצה מחעבה או לבולל ו[illegible]
מחעבה עלה הבקה חפ"ל בקלה ובה ב"ל ומה בקורבנות בין [illegible]
ב"ל דהיינו המורה בעב"ב בכוקי בבל הנרה כולה ב"ב [illegible]
ז"ל
מ"ל שמחר בין בה מחעבה הקבנים שלשב"ל [illegible]

[illegible] בעיניו לגבות קנסות המקדשים והם היו מקבלים
[illegible] חולין נקנסין כך הלא חל בחטא העומר
[illegible] אין דם חטאת והבל דומה אז לחולין לא מקנסה
[illegible] לאו בלוס גיבנו ובקודשים היו מעמידה ונקנסה
[illegible] והולכה משום דבין המצורע הזכה חטיבי נגעין
[illegible] לאו בלוס וגם שבל זה חיבו הולך אלא אחר העומר
אולין כל עוד שהעומר מוח הקושל ושל סוף פרק ז ומשמש סוף פרק זה
בגמרא בגון ד שצריכין להמתין ומי תחוב בנתר ל קנעי מדבריות
אלו שנתרפה ... ומדר הוס כאונוסין ... ומשם מביאין הסמנים ... שם
אלו ד שהקריבו שחל קנולה משום שנמצאה בחקריב קודשים
בחוץ ותחת קודשים ביבקן לגם שיהין מתנדרים בבבים ל
לפני מלך ולי ברכה בנחל ולחיבים ל
[illegible] בקה הוחל והקסה יבול להקריבו כל שנה בכל שעה שיבקה
מחרתה שנה שנה הוי הוא כדבר הנדר והנדר לפי שלם ל
[illegible] שלחים גם בה בנדר ונדבה ... והבל שלום בין לבין
חבירו הו בין עני לעניים ובוצה הו הוינו הקבה ... שלחנו
[illegible] נקרא עמם שלחים שמשלחים שלום בעולם וכן היה העם
[illegible] בחים בדי לעשות שלום בין איש לשעיבו ולפי שבאלה
שבבנים ושהה הקנו לנו הקלר לה והמחוה בחדה העלום ... ואיך
שהין מחלקים קרבן העלחים בד פי לה אוכחד ממך ל
[illegible] ... ...

[illegible] ... כל כמה הנאתן חבירו ונשכח שלו לשקר

[illegible] אם שמעון בראובן הקדש שהוא משלם קרן

[illegible] מבטל שפחה חרופה דהיינו חציה שפחה וחציה בת

[illegible] שבעלום אין על גזירות חבירו קרבן אשם אם מלוהו

[illegible] אשם כאם מודיעו כל אלו הם כחים ונדבה הם חסורה

שאול [illegible] בשמן הזה:

אשם תלוי היינו שספק לו אם עשה שום מעשה מִשְּׁכַחְתָּן אֶחָד

ולכן נקרא ועל חוטאים שאחר כעל ויש מחמירין בכל דבר ה

הנידר והנידר דלא הדהורו עבודה קשים מעבודה:

ולא הגזירה היינו שגזרה לו הקדש בדבר כיהו ואחר נעשה הגזירה

שכחו הלא שחוטרו בסולה:

ח בכור היינו לא כמקום אם יצא הגזירה של אם חקט שרוצה לקדיש מאתנו

ט אם שחט נעשה מעשר אם אינו מחוייב כל אלו שאול

כעל והני מי חזותת רס שאל כעל אם לא שיהיה מחוייב

ה מתן בהכרבו לא כחרובה עשי:

ך אשר היינו שעשה אחר הבהמה פרס ואחר לשרוק ראה לעלם

אם והקמיר חלבה לעלם הלא חסורה שאם סופו הוכיח על הקלבו

ומחשבה אחר שרפה ... שרחל הנה לא אם נשחטה הלה בראהו

שעשה בהמות חבירו ונעשה עלה כמחשבה אחרת ואחר נאלך לשרוק

אסרה שורהו לא כיון הלה לעצרו דאה אם והקמיר חלבה לעלם שחונה

אם של לבה שורקות לה שאחר ונקלה כבר שמחשבה שאחר שחומה

[illegible] חבירו לא שנם בשה היינו חונה מחשבה חולין סגב:

[illegible] לעצרו שורקות לה וחסור ישראל שעשה לבדו הקלעל שהבדו

[illegible] שורקה שאל שאחון לחוץ חלק מחמעב הקובה ולא לחמעבה

[illegible] הקלעל שהיה קטן שאל בסול ואם שעשה ישראל

[illegible]

כא שותפין היו שנים שעותמון בין שחוחין [illegible] בין [illegible]
סביבו בידו ושוחטין ונתכוון אחד ושם דבר כסול בסולה [illegible] שהם
את אחד גם ונתכוון ה' שהם ושם דבר כוסל בסולה כרת [illegible] לו בה
שותקות הבל אם זה היה לו בה שותבות היה לסורה ... שאין הדם
מושרגל הוסר דבר לאומו שלו ואין כוונתו אלא לצערו!

פרק שלישי

חמשה דברים מקסודין חת השחוט ושל שדחהו לו שהיה ...
דיסה ... חלדה ... הנדשה ... ושקוד ... וקודם שנבחר דינים אלו
צריך לדעת הטעם לאיזה הערות חסורה וכאן בשאר הדברים המקסודין
חת השחוט איזה הקסודה היא גם שמקסודה ואלה השחט לא נעשה מחקוסה
ואדי כמקום השחוט הוא עומק ואיזה חובקת לוה הם שאם הוא הם שחט
בהולכן ... חומרים הבוונה היא שהגיע מצאתנו לגלל שאמרו שלוחה הם
חוסרים ... לפי שעשוהם בחדם חת הבהמה היינה שרגשת והסבורה הוא
של בשיבה נוקחה של ובחל לבע נוכשיה בהלוחה ומרבה בושמת צורה
ובשוחם ושורה ומוכר ושוחטן בעם שניה הלב שבשון שרגשת בחלבם
ומוסיף שבחוב של מבחובה ונרגשת לחחור ונבלע זאת בלחבריה ואם
בבר נבמינו שלה לאכול הדם של בי הדם הוא הנבע ובהיב נבע בל
בשר דאו הוא ושור כאחר לה בלבלו הנבע עם בבשר הרי שנחסר לנ
הדם מבל ובל לל בדם קלוח לל בדם שותת בי הדם והנבע מעורבי
יחד לבשר החד ולא יבדר חוץ ושל אחון ובין דם קלוח ובין דם
שותת שניהם בברת לבי שהדם שהנבע בו הוא הנלן דם שותת אבל דם
קלוח הוא דם הנבע ולא הנבע עצמו בי לא יאות נבדה [illegible]
בבבעות דם החחרונה שניהם בשרים גם בלה ובבל [illegible]
שניהם בדת ובבא נמצא שקודם שהשחט [illegible]

[illegible] ומעמידין

[illegible] שאם חלקו ולא ידעו שיחסרו בם דם הבית ובני חיבן

חזקה לפי שלא קרבה לה דם זוה ודאי לפי שאין לשון חסור

לשון ודבק חסרה עדיה בלדם כמו שלבהמה כמו שלא היה כמו אל

שוף ועוד מאם חזר בחסור הדם הוה כי כשבדם הבן חזר ונחדם בעת

ולא הגדלים ושמשו כי לבדו יודע לחוץ ומעיר בורחו והעקב לא

חזר שיעלה רק הצואה והקירוק על הקריב שהם קרבן הנה נדבי

ודם חרבן עצב שיעלה ערב ובבוקר בה חל הקרבה ובעבור הקריב שהם

קרבן ויהיה ופנו לצון הדבר לדם בשהל שיהיו שיחקון ומופלון על

כל ראש לאור הלה מי לדם יהיה לשלה הנה הבעל ולמר הדם עדיה

חנכה חך שלה הנפש לבדה שאין ראוי נפשו שיחל נפש שלא נעשה

כולן לפי הטומאה כמשל ונקט לבל ומאור אה בקמאר אה ומאחן חיל

שמה הארץ חסור ולחל כבר לפי שאין ומאור עליהם שהרוחם בעבר

לצואה והצואה ומרגיש ומרגיש ולבלי לה לעה שהה בהמה לה

לבל ומור הדם הלה הנפש הבהמה אין ראוי שנעבד כבעה בהמשיכו

שהנו משקלו הבהמה צריכים שהיה בכי הנוקה ראוין וקבל המושבלות

גם יהיה מבשונו ראשנו לה חבירו ולא היינו חוכלין הדם הם מוליד

בנפשונו חבריה לחיות הנפש הבהמה כי הדבר הנאכל שוב כבר בנוף

מאוכלו לה יחבל ונשו יוליד בנפשו שובי ונשמה ומאוב לחיות נבראו

בנפש הבהמה היורדת ומשמה וחזק חך בשבוד עלה ידה שאינן נדה

ולהיו חובנו כבל אה עלה נעבד הנפש הנבדה בנפש הקיומה חלה שהבהמה

בנפש של המשבה ומרגל מרוב הבנו של הקבה בהומה הנפשלות ומצה

[illegible] לפי מנים לדם בדבר שהם מעצמם קדושים הינו כדי

[illegible] בדם כך בנגע שנרוא של הדם שהשתן שהבן עין עלין

[illegible] כמשר שם בשנין המקלנים הרחוים הנה מעצמנו כמינו בקיצור

[illegible] הדם כי [illegible] ושאחר הבן [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בריינה ורבינה וכדי

[illegible] משומה הפי בלבד ולא כדי שיחזור שחי הנ

והנה הקשה כי הלשנה בדבר חס ושלום שהי שיבדיהנה

[illegible] שחוי פעולה דמשמע בחורי חבן שב ואיך אב

שבת פעולה במשומה ומה הטעם הנכ לעון ולחה מקרן גבולה והביה

אסף הידע בהקעורו שן הלחש ווי שלפי דברי הרמבם ז"ל שהה בחוק מבדי

זה היינו שהה כדי שישחום כמו מיומום הפלכין שהדבר משומר בלא

חפשר שיבכור שום שקה הנה כדי שישחום חיומום הפלי מהו ובורם

חיומום הפוי בכב ומומה בהיקו. והלו מקרן גבולה שלל שנ בבעי יב פ

כנ ונם שבעוני חשמו ז"ל שמיה אי שהה חיומה חלח בחיומום חחרון

על מולה ומהו שבדב שם העומחם בהרמה בסבין עחינו חר ונהעבב

חיומום חחרון שלמה הנ כמו ומלקחמר חב לבוכיה עיך

בשומור שהיה שחוי זה שאין בו שהיה לחחר שישחם רובו של חוכי פלוחפי חבלו

בדב הנחיקי ז"ל דשהה חיומום כדרה של קלקמה וכחוכי המומום

הוח שעומחם בכלה ומו בכלם השומחם. וכדב רמ"ם ז"ל דמי שישחם רוב

הפי בנוף ומשלבו חוכו ומדין הוח שומה לחוכ חסמר לחבנק חיומום

בהיה שחוי שלה יבנו על דחמנו ומבנק חר חוחו ולה ינחיב העחומה

שום ומהר שרי שחוי ומבל חשום חמר שהיה ולה לבדחה ובשחשמין

שומור השהיה בדיק ומשר נם בחנוכ וכדב הלף ז"ל שום ליבהר בשחום

שומחם שוב ומבנק חן הנוכ מר שיבה חן הדם והנביה הבינו חן

הבומר ולה ינחר שחוי שם שמ לחוש לשה חבב חשמו חן הומנם

[illegible] לם הנביה הבינו כלם חשמם. ומלחוש דשהיה שוב חומשמ

[illegible] דהמה הקבדם שחוי דוב הפי ח בטוב ונמשר חבר והקי

[illegible] כדי לו שלה חבבדי כלם חן הנוכ בלבד חקבמוחבין

[illegible] הקבם דם יחס כה לשחל חבר שדי [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

רמה

שלשה מיני שחוקות בקלורינס בה ומל ידו

הל"א

ל"ו הכאה ו' דחוקה ו' הצבעו

א' הכאה היינו שהיה הסכין על הגוף בדרך שהיה בסיף והרב דבעינן הולכה והבאה על חץ שחוט ומל בכרס בלא הולכה ובלא הובאתן אלא משך ידו מצינו שהם ואחם אלא משך ידו מצינו

ב' דחוקה היינו שהיה הסכין על הגוף ודחק ואחם והרב בדרך שחוקין בכון הו יעשה שך שהרב הקושרים;

ג' הצבע היינו שלא שהה לא הכאה ולא דחיקה אלא שהיה הצבעו על הסכין ואחם שלא שהה אלא מעלין ומביאין הכ"ל הסורה ומסורה בהכנה לבש:

הלכה ידו בשר שהיה חוטם בחוד מעל [illegible]

הגה הרב הריף שהדרסה לא חסרה דבעינן הולכה והבאה על חץ שחוט שהם אלא משך ידו מצינו שהל אלא הם בחשיבה הף בשעה צריכה להיות כן ועוד נמצא שהוא היינו הרב משך שהיו הצוחים הון בראל הנוקבת נקבים דקים ביותר ובדבר בעל הגוזה דשבור לא ושחוטם הקני שעהל הדסה והיתה שבשע הבדורה של לום ולא סוף הדק רבוטו בהלכות מי הגל הטוחם ובן הרב עוד ליתר בשחרם עוהם עוף ומאוה הפל בשרו מצעוהו שבריך [illegible]

חוטם יפה יפה שהם היה חוטם בחוד מעל [illegible]

[illegible] בתב הרשב"ם שיש שבעוף מין צריך לקולף ולהביא כל
[illegible] מקבר כל הסולת שלא ותקוף הסכין בתקוף ה' ויעמוד
בדרסא עד: ובהיתר אין מקולין כך אם לא שחלף ויבש בגוברא:

חלדה הרבעה שהולד סולת שלא כך ומולד **העצם** גו' הסימנים ..
עור .. צמר .. חמאה: **א** הסימנים היינו שבבנים בסכין
בין סולת לסולת ושהם הסלת מן העליון והעלה בין שעמם מחרון ואחמה
שהיה דרך השחוט הוי פסולה: הגה: ונראה מדברי הרשב"ם גו' בחומרו
ב עור היינו שהבנים הסכין הבנים הסכין ונגע בין שקסן משהע
הבר העור ושהם שני הסלת שהם הבנים הסכין בין סולת לסולת והחוך
בדרכן הוי פסולה: משן הסכין בלא השחוט ושהם בתקוף
ג צמר היינו שהחלד הסכין לחד מן הצואר וברך הושם מבנים
בתר צמר המסוכן: אלא נשאר בו קורם דם בשרה וחוזה
ד חמאה שפרש חמאה על הוי שהולד בחלבה לכי שלא שהם בם
הצואר ולהבנין ושהם יחד הסכין והעביר הסולת הם חצה
הוחול וחזן הסכין גלויה הוי אלא נרע מן הסולת שנרש לדלו בחיעומן
פסולה: ובשרה ולה לכל הרגלים הוי מדרבנן
בתר צמר המסוכן מכלל שהם הוא המסוכן שמוקף ושהום ונגע
בקרבים הסכין גלויה ולכי דיים בלחומרו לם בידע חמאה על
הצואר ושל הסכין מכלל שלם בידע חמאה על הצואר כלבד וסכין
שלוה בעבי ועור הם החמאה נכל חמאה על הצואר שב לכי לם
[illegible] בשקידע הוא בחיד מן הם נקלה חמאה שני ובמור
[illegible] בצואר חו מרובה בשעה שלם [illegible]

והסדקים והם נמי מקילו בשעה כדאמרינן בדוקה!

קשה הדא בשיעור ברכה ויש לן כה וכן הביא בשם

וחוקרין בין בשיעור קשה בין בשישה ברכה היינו בפנה ולכ"ג

הגרמה חדשה שהל"ל בסולדת ישב כך ומשחר ל"ל מדחיב

משעורי חיטי ... ריחה ... עלמדין ראשון הכ"ל

מקום השחה הנדרשת הוא מלשון נדם המעלות ל"ל מדבריה סבינו

ושוחטת שלא במקום הדתוי לשחה ל"ל כמו הטייה כדאמרינן היה שוק

ל"ל כשין ונוקן ל"ל דמו נדמו ל"ל הכרעה להעמיד כף המאזנים;

הנדרשה ביצד אם השוחטת בקנה המעלה במקום שחוטה הוי לשחה הן

שהתחיל לשחוט במקום השחה ושחט משם ומשם הסכין חוץ למקום

שחה למעלה שם חוזרת בל הקנה כדרך ולא הם חוב שנים בבהמה

במקום השחה והשלים העחה בהנדרשה בדרך הנדרים שלש ושחט

ב' שלושים לא בדרך שחט שלש והנדרים שלש וחזר ושחט שלש

מחדרון בדרך הגה ויש מדבריהם שחלקו שלו כשה

יקומלון דבי נקיל חיוב בהנדרשה נקיל ולא דמי לחצי קנה שהיה

חציו בסוף ומשלימו דהכא במקום שחה ובכה במקום שחה הוא

ולשום הין מבדירין עד שיהיה רוב הקול שחוט כבר מחבר;

הנדרים שלש שחט שלש והנדרים שלש ומחדרון הם בקול בל הלו

המלוקין בשחוט ודמו שלם נדע בושם חלה בקנה לצד מעלה הבל

בושם הקול שחט בו בל שהוא חוץ למקום השחה בין למעלה בין למטה

קודם מאד הבשר שחה הקול נמר בל העלר במקום שחה הם בקול:

בכב מל בדבי לוני ל"ל דבל הני מולי דהנדרשה בהמה מינקמל

בעוף ובכה לחומר ביסול בהנדרשה בלל ודאיר מוכחר מלבקר

שלא

[illegible] הברכה [illegible] בהם [illegible]
[illegible] והמעשה לפי שריקה של נרגרה וחלוק הושם
[illegible] אשר בדרכי הלחיים לא יכול היינו ומעשה אלא כדלקמן אם
אלא [illegible] ולא ישמע שמוגמ קיקה של נרגרה קיינן שכוי כובע לבתו
שנינו לא ישיצא הברכה אלא בברכה בלבד אך שיש ליזהר שלא ישמע
קול בדרכי הלחיים וגם שלא ישאוך הסל ומצה ולא הנוך שמצאלבה
מגריס בסימנה לפי שכבר שאין כו אדם שיחתך שרי מצבעותיו
אלא מראו מלכי מחטיות ובקיר משעורים הולכך יזהר שלא יכה
מפיהו לא יראה ולא שישאוך הנוף וכו'

עיקור שני שחיטות בסוות ישרו וסל שבא לקנ

בסילים ונוח ולא נרגרה ושמו נרגרה שנשרשה
מן הלחי כו' ושמו מן הלחי ברוב עיקור כיצד
בנון שנעקרה קנה או ושמו מן הלחי ומבשר ושמו לחד
שהם אם שהם קודם גזר השחי הלקפסו אבל אם שהם אחד
בעוף אם רובו ואחר נשחטה השני שחי כשרה נשמע
אם שהם ואחר נשחטה השני שחי פסולה הגהה
כתב הרשאל ז"ל דנקקא לה מניה לענין חלבו בהמה
אם בעיס שלו שהם בעוף שהם כשרות היינו רוב
כשנעקרו אז נשמעו עתה כשהם בידו אבל אם מתחלה
הם מתחלה הם עקרים אם שמוטים לבע אסורין דקיל
ביצת עוף בנופה דמיים ואסור והבי מובחר בהקשפות
כפונתה דבש וכות וכתוב בתרג עוף שנטלה ביצתו
[illegible] כביצת עוף דמיים והבי מובחר בהקשפות והמר
[illegible] עשו

ושלשה

ב בירור היינו שנתברר קנה ושם מהלחי חציל
דבוק בשדה מעשה דהדר והלוים: ג׳ ביאור היינו שמ[illegible]
מקומות חס ושלום קיים בשדה.. ולדון תולה המעדר שם מ[illegible]
מלמעלה למטה.. ובירור הוא בירור הושם מן מלחי.. ג״ל תרומת
הושם ובקב הבור הא דכסל בעיקור היינו בשעקר כולו חבל
חס נשתייר בו חבל משהו בשר ויהי בירור ותולה שאינו שנשחר
הוא בעיקרו א״ חבל חס משם נשחר הוא מדלול ג״ל מעשה מקן
ומשם בקן כסל שניכר הדבר שבכה נעקר ואם שנשחר מחופר
חבור מדולל הוא וג״ל נעקר כולו וכסל והני מלי בשעקר כולו
חבל חס לא נעקר חלק מעומם ורובו קיים אבל שרוב מה הנשאר
הוא מדולל משם בקן ומשם בקן בשדה:
שחט א״ מרס ונמצא העני שחוט ואין ידוע חס קודם השחט נשחר
או אחר שחט ג״ל סבק נבולה נמצא הסל שחוט ושחוט חס בשחט
הבל הסל בידו חזר ואחק העור ג״ל משך העור מאחרין בביאת השחט עד
שנחקו הסל ואינו יכול להיבנר ג״ל בסולה וכי שאינו לשומן
שבעצה שחוט בכהנ וחס לא הבס ישחוט בהמה אחרת ויקויף ותרוי
ג״ל חוסר דבל נונא ולא סמבינן והקבה דלית בקולמנן בבדיקה והני
נהון עכ״ל:

פרק רביעי

עב שמיני מי היא השוחט הילדין יד שוחטין שאינם
בסל ומי בחשוכשך מאש אמת:
צב.. ג״ל בור מ״ חדש.. שומה.. וקטן.. שבור.. נבלה.. משוחד.. ר״ מ
עובר חלל.. מחלל שבת.. כובר בחלקים.. יבאר בשחיטת
א״ בור שאינו יודע הלכות שחט חלב שהוא [illegible]

[illegible] אדם שחטא שחל בעבירה ... העושה וחוזר מעבר

[illegible] שוחטא לברכה ואחר מעבר!

[illegible] בעבר שבועתי לה ושחוטא אבל בעבר שרעתי מושבע עליו

אין מתנין לשחוטא חלה כביעבר לברכה לא ושחוטא אבל בעבר

מושבע עליו מעשים שקנויה השבועה לו וכך מעשה נדרים אבות ואלו

[illegible] שמו הנקרא הוא ומקל לו היוצא יחידי בלילה ... מאבד מה שמקנין

... קורע בפורים ... לא בכיר הקבורה ... אלו אבל אחד מתן שעושה חוזר

ידך שבועתי שחל בקול!

הנה קומתם ומעדיפותם שלחמין

קמן שאינו יודע לאחזן ידיו ואין

אבל בינם לבין עצמם לבל שבני

אחרים עומדים על גבין ואם שלחמ

דעתם ... ואין לומר שמא ישנו

אחרים עומדים על גבין מתחלה

אז יבקשו ולא מדעתיה ובן בנים

דמוף שלא ובלא זמן שלא הגיע לו

שוחטות אם יודעות בלבות שאל

ים לא קמן ומלא שנים ויום א

ולעצמן שוחטין אך לא לאחרים עד

יקרא נבחה והדי ולא לא בדבר

[illegible] נודרים לשדי לשחוט בקול מיה שנים ומוב לגדול בשותו אלא

ומשרש יבדה היא שהקמן ולא בדעתו הוא בשמעון זה אבל בינו!

שבור שהגיע לשבועתו של לוט לא ישחוט וכל שאינו יודע לדבר לעני

לשם אז שאינו יודע בין ערות אסורה לאוכלין ... הוא שהגיע לשבועתו

לשם ולא משום שרגיל לבא לידי דוסה ואומר הוא לקלקל בשר שבועתו!

[illegible] אבל קמן ואבל אינו מלא ואבל אחרים עומדין עליו ואבל אחרו

[illegible] שאינו שאל נבלה ... הגיל הגדו לשחוט מועמד הקול ונשמר שלא

[illegible] גדו. גם אסור עד שישנה שאל משלחן ועד סוף

ביד ישראל

ומי התקיף עליך כו ואנינו- כו שד חצין ואם לא [illegible]

המבעיק ויקאכון ... ערלתן ... חוישיתן שאח נעע כמשמש [illegible]

קדמי ... מהמבעים הייש ולי אם היה עוף שומשון ישראל בתקוס

מוחד והבעים חפי בדבר ה והחלק בודקו אם לא נקבע בועם ולא

אחר בנון נעשה חו ואחלו נמצא קורם דם בעדרן

שבת בפרהסיא הייש המוחר לכל הבודה ושהי אסור חפי בדיעבד ואפי

בדיקת הסכין לא תהנה ואפי נמצאת סכינו יפה אחר השחיטה פסולה

וחזקתה דלא סמרת אתה דכריס המפקי אתה עתה

הילכון הייכו מוכנה להלכון שאוכל נבילה שלא בודק

סכין ונוהגן לו ועוחטו אף אינו לבין עצמו והוא

שהיה מוכנתה ואם לא בדקו לו סכין הקלה ידוק לו בסוף

ואם נמצאת יפה מוכר לאכלה מעשה שהקו ואם בינו לבין עצמו

כלא בדיקת סכין שאי אפשר ונאמן לומר שמוכנתה שחקלי

ערלתן הייכו מוכר לערלות דינו כמוכר לעבודה הייכו

שהיה מוכנתה הלא בודקין לו ונוהגין לו לשחוט

שמצאתו שאינו סמרת לבדוק הסכין ... ואם אינו ערל שאם

מחלת שמה ותתן מן המעלה הדיות כשאר שלא רשע

מי שהוא פסול לעדות בעבירה מן העבירה אם הוא מוכנה

אחי כשאף בינו לבין עצמו:

פרטי הייכו מוכר לכל דבר מן העבירות מאחר

כשבודקין לו הסכין כנגל ולא שעה אין לבדיקה

בדיקת סכין: כפר כשאים רופה

כופר כתורה דולם שאי מהר הדולה.

[illegible] בשרה. אי שיעלה מרדכי
אם גם החלק בכך מותר. גם שנה לשדר ואם
נפסל בכך הכלל. שלי בקנה שלמה ויחרס ויציין על בלוח
בחמרא יד מ קיבו.
הדין ברוך בדים שטחמו ואחרים רואים אותם שמה כמו
ואם שחטו הדים לבן שמתם של שלין אסיר
אל שאמרת. ובקנה ואם נשאר לעמוד לא בטלו
ששה נטלו חיים ומיומר גנב יק. חמרקי ידיך
ששה שמרת. נדנדי. ושמו. מ יק רע דיש מאלה
בהלבה אז ג דינן אם בפגן בשרה. מר בר. [illegible] יק שנשאר
מוערה. ונמסק עבר בשרה על ובה מרדכי. אל שעשה חבר
מנעלה בקולר. ונשאלה הלכן בעיר בעיר ובשר נבלה.
מלבון בלה נבלה בסל.
ב מלקה גם בפגן אם הבשר לבר בשרה. עם העשה מרדכי.
ואם החזיר השדה נבלה.
ג הדג גם שהבו אותה בסיל לאוכלה עיר ובשר בשרה. נמסק
גם החזר מרדכי. ונתנק לה נבלה.
ד נסדרי כי גם. מקם בדי. הינו שהכנה בסיל להכה רל
לאכל אוכל הבהמה אם לא נמסק אם בשרה. נמסק החזר
מרדכי. ונתנק לה נבלה.
ארנהה גם בפגן נמסק אל הקנה בשרה. אם לאלעלה מעולקים
לשמה מרדכי. לעבר מעלה בכל הדיאה נבלה.

אם על ידי חולי ואם נקבר מחבלו על ידי חולי
נקבר מקום שדר בשעת מיתה חבלו על ידי חולי
כל אלו במקומותיהם כאונס כסדר.

הגדה בפרק הרואה גל אם לא נעשלו הגידים כך מישמען
ורוכן קיים בשה.. אך שאומר דאין אלו בקיאין בל
שבול גידה לכן יש שחיר לאסור כל שמאומים יך. ועוד
כתב וכן אם נשבר למעלה נגוף אשה ונקשר ריבה כדי לבה
שמגיע לשבול גידה ומשערין ד אלבעות שאין בנסה רב
בדיקה והעוב הגדול לב נודלו מן הקטן עד
ולעגר מחוחר ומשום דלא מודע בדיקה דהב לב שאין מ
בשוק לבסוק הגדר ואם אם נבסק גיב ולא יגיע נעכס חבר
מעשה קולב שדם בבובלא באמצע ישרין הוא שומה
במקומו ולא מומנו בבר הורו כל הבסוקים דבשה וחב
נבסק הגי מ.שבול לא הוא מחמ.ב חולי בעשוב כות הע
שנמחקים הגידין וסוב שאינו מבריא אשה שלא נרפא
מומקומו שהחולי מוגבר כי כל חמלן הוגבה של האם
לא בנבסק נכיר שמחמב בחה ובר.אובה ואשה שמחמ
קבלה באובה מקומה חו ומאחר ולא נעק מומקומו
וסולו לה שלמ.ב.ריבה מאחר שהוא נבסק מחמב בחמ
ואחר שנשבר ונקשר ריבה הגי. קשירה מוגלי. ולא לא
שיבה בדיקה ולא שיעור בלו עבל:
כמו הלב שמ.בה ומ האבר. בבלה לאמי שובן

[illegible]

[illegible] לאמתם ושבר

[illegible] בתוך אלה בשבר

[illegible] צריך שיהא שבר הניחה [illegible] ושבר הניחה [illegible]

[illegible] שבריס .. הגה: שבר הניחה [illegible] שאם היה הקיבע

ארצה חבנים חבל בשביל השבר הניחה אין צריך להניחו [illegible]

[illegible] חס [illegible] בלבד קני [illegible] חס [illegible] אין לה ושבר בולה

[illegible] בלומר שבורים שבר בל הבקעה חס היה רגיס וחס פחת שבר

[illegible] הניחה דיבור בעלמא סני [illegible] שבר הניחה [illegible] מי אינה שבר

[illegible] ועקב על שבר הראוי [illegible] שבר שמכסין בו [illegible] ובקהו בשבר

[illegible] שנמצא מרחון בשבר כל [illegible] תחת הפוגה היה [illegible] בחור שבר

[illegible] אינה [illegible] בשבר בסינון [illegible] הפוגה [illegible] שבריס [illegible]

[illegible] דם [illegible]: תנ"ל חיי [illegible] ובסרו [illegible] שבל [illegible] חיוב

בסור [illegible] [illegible] דם הנרק ושל [illegible] חיוב בסור [illegible] [illegible]

[illegible] בקה דם הנבע [illegible] כיסה דם הנבע בבור [illegible]

הגה: בדב [illegible] בל דם [illegible] הוא דם הנבע [illegible] כל [illegible] שחסור בקיון

[illegible] חיה בדיקה [illegible] שחוטה [illegible] אוף [illegible] חיה בדי

[illegible] בסור שאם נמרקה [illegible] בדבר הבסוי בדבר בקלה

[illegible] אינו אוף [illegible] [illegible] בסוי [illegible] חיה [illegible] אוף [illegible]

[illegible] חיה [illegible] אוף [illegible] בסור שאם חיה [illegible] אוף [illegible] עוד [illegible]

[illegible] בדו [illegible] [illegible] בבור [illegible] בסור [illegible]

[illegible] חיוב בסור [illegible]: היה [illegible] בדרך [illegible] בדרך [illegible]

[illegible] [illegible] עדר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] שבסוי הוא

[illegible]

אלא [illegible]

[illegible] אין [illegible] מעלה שאינו [illegible]

פו לכי עלמא עבד שב ואינו [illegible] לו ומכסין כשור ש ושה

חוי חדש ואדם לא נהנינן הכי לכי עלמא חדש ואינו לא עבד ואדם עבד

בשרגן ומכסין כעבד כדרך שב ולקחו לאחאן ושעבד שיעבד הבדק ואין

מכסין כאבל גם וכו' ולא כעבד של חדש מליחה ולא ביבן לא ביקש ולא

בנוגה ולא בבנקי יונה ולא בסולה ולא בעוקר הדך מחמת המים עכל

חבנו שהקו ומים מעמוק מקוחים עבי חדש לכסין בקמנים בגדולים; ולא

השוחט והיו ולא כיון חו שבסה היו ולא כיון בדיב בעופה

הנאונים שהיב מלקות והוא חסור לו לחבול מלחמה

ושהו לכל החדים מוכר לחבול מחנה;

השוחט וכסה ח חרמו כשאין הוא בלי קבוע הוא חייב לוקה לו

עשרה שהוכים שב כלי ח ז שהב כלי בנשמעים ק לל כלא חלק נרבוי

שוה ז שהוכים הכל עשה שאין בלי קבוע הוא חייב ובלבד יהיה בן

בולם כיב עשה ושלו משבון הרחב ידו חומרון על המבסה על שמא

חבירו שיבול לבבוד מוחלת ידו: **השוחט** ונתבלה בידו חס הוא

מוחחה בעור מלעלם וחס הדיוט חייב לשלם וחס נועם שבר פין

מוחחה בין הדיוט חייב לשלם;

השוחט צריך לבדוק חקבלו שהשוי וחס לא כיון ונשבר חוקם

אחר השוי וחס לא כיון כשובב לא הקשיר חלא מחמת בדקת

עוחר כאיסור עשחמן כלא ברכה המושבר לציבור ושחמבלם

קודם הבשו וחין עוד ווכר חין צריך לבשור לבדוק בו עלם

עוחר עם שחקם יביחו לו ווכר שיהא בשור [illegible]

נסיני וסי' דן חונכ נפש:

מצה ונקובה ... חסירה ... גמולה ... קרועה ... נבולה ... קטוקה ... שבורה ...

רוסה מריחה אחרת ... כה ואינה כאירוס הבשר בנגד בני מעים שהם הנעצרים כל **נבה** לב לו נבה ... בגמרא ... הנדרים ... נשחין הדרוסה אסור אלא בשעת הנדים וסי' **אורמם חצ"ר** אדם ... יבולה ... דגשם ... מעים ... סרקן אחד ... חיים ... צקרון ... יר בונה ... אדם לו אין בבהמה נדרסה אלא שדרוס שנגח בעל אדם: **ב** יבולה ... לדורם יבולה בנדרם בגון אדי לנסה ואחר לדקה לב מעלה דיסין סי' **אזנה שושן** אדי ... אחר ... נחש ול נחוש ... אדגל ... שועל ... דה אשאר חיור ... שאר עוקרין בן ... ואחשב מעלה מן הנדרסין **גד הגר** מה נסקי ... חייה נסה בלאה דקה ... חיה דקה ... הנדרים ומלאים ... עוף גם דקיאדו יש לו דריסה בכל אחב אין לו דריסה אלא בהגר ואם' בדקה מרי אין לו אבל בנסה שבדקות נחש ישלו דרוסה בנדרים ומלאים ובן עוקרין ואם' בגן שבהם ... שאר חיות לל גדול מאדי דינו כאדי גדול ב דינו כאחב ... שאר עוקרין אין להם דרוסה אלא בעוף שבמאדם אבל שוקף הגדול מהם אבל הגן ישלו דרוסה אם' בציפורים שהם גדולים אך לו בחוץ ובדגלים הגדולים: **ג** דגשם היינו דוקא שיעשה בה **ד** דוקא שיהא הדגשם בנגד בני מעיה ולא בנגד הקסים ומגבות [redacted] אבל מקום סכיקה בשדה ... מקום אחד ביצר בגון שיהו [redacted] ויצא מעם בהמה ודגשם בנבה חישינן

דרכגן לדולה: **ד** חיים ואחריו שנהרג מהם אז שלקטה ידו של גדרס קודם שוצאה אדי ידו בשדה: **ה** דוקא בצקרון אין בריאה אלא בצקרון: **ו** יד דקא בצקרון שלו ולא של רגל: **ז** כוונה דוקא שיגדרס בכוונה ולא באקרה אם בשדגו אחר הדרוס ונפל על הבהמה ונתקעו צקדיו בגבה אין חושבין תקני שאינו מבול אדם מוגדרים ואם היו צקדיו מחוברין אז הלוקין אין חושבין לאדם שגדרס בצקרון של רגל אז בשן אין חשבין אלא לנקיבת ביתהחלל בלבד; הבה בעם ה' ואוצה ידו ואבה שניה אלא שנגדרו הדרוס אז נשחט הנדרס חושבין שאלו אבול אדם בשאינו צקדיו; של בהמה **ז** הלבה ולאור אך הלבה ואעעב אין להגיד שום דרוסה אלא כדי הנאים **ח** סי' **שנה** שוקה ... נשר ... גדולים ... הזכרים ... והקבו על זה הסירין **בנקת** בהאור ... אין הקנים ... הלאודים ... שוקות לחקוקי בהאור נשר ולא אין עאדם אין אינו אדום ובשר העוקות אינו אדום גדולים דוקא שבאוקר שוקות הגדולים אבל הקנים אין להם בדיקה אבל דרוסת הנשר אין לה בדיקה החכמים היינו שעושים בדיקת הדרסות בגון הלאודים שאינם רשאים לבדיקה כאן שבדבר הדומה לו בדורות האחרונים אין אנו כ בקיאין בבדיקת הדרוסה ואם יש לחקור כל דבר שיש דעותם ואין לחוק על בדיקת אין כלל שלו: ואם לא אדם אלא בנגד צורת הנירים שקשים הם אלו אדם זה מתחלל בהם ואדרבא מבאר לה אם אדם בנגד הסי' אם לא נגע בסי' בגון שבאל הבשר שבנגדם אין בבדיקה מועלת בה ודע שלו מיני דרוסות הן ומוד אלא אלא דרוסה בהאדום חיצון ... דרוסה בנקוב החיצון ... דרוסה בהדום פנימי ... דרוסה בנקוב פנימי ... דרוסה בהדום חיצון היינו דרישת אדי אז זאב בדיקה אינם בנ

ומיון דרוקה בחרוס פנימו דתיינו דרוקה כמו עד שיגיעו
הפרי ולא בצומחי הנידים: ד' דרוקה בניקוב פנימי דהיינו דריקת הכלב
דאין לו דרישה כעשיה כלבד אלא בנתקבר שינקוב בשינו אלו כדרכו
לחברים התלולים וכל זה שאמרנו דוקא הלבה (לאחר אכל הלבה ואינה
בשמן אין לדיר אלא כאלו הנאים ומי שלום שם עדיו חיובים חס
חיה ועוף הנמיקים בכרים שהם יד חורע ואחר יעמעם ויאכלם כלו
חיבלוש דריסה חס הם נקבות עד שיגעברו ואם הוא עוף נקבה עד
שיגמול כל מעשיה ראשה ורשרה כלה ישם והחזיר ומגיל ואם חורה
אפרי ביצים בלבד חיובים דוקא בזרעי שהם חוצמה אכל חרוכי
המזר לעשרוס שאת ישבה אכל שהם ואחור לחובדים ונו' אלא
שקור הסיחנו ויחכרם ונו'

פרק שביעי

נקובה . מריטיה שלשה ומעמין מי המכבה דם
המתלק לגדל ינעקב אמם שר

הגרם שני חסם שני ביה הכוסות שני איקבה של דולה שני
דקין של חרה שני הקרוס שלמה הרחקון שני חוה שנחסם
שרבן הועמן שני ניקבו חו נהקבו עורות הושמו לב שני קנה
קבר שני קנה הלב שני יצאו חעים שוק עוכי הטחול שני
קנה שני כשע סחקין דריחה חמנוס דריחה חסחסם דריחה
חחקון שנישוק דריחה שנו חרחה דריחה ידוק סרבן דריחה
חרם שנ' לחטף שחלב שעליה חורם בדרי חעוס שחוה חשוד לרחנ
[illegible] חונב חסר מלא כלה הנאים ומי לחרר

בפרק חם היתה מצד חוץ כו בגד חול הנשף המ[illegible]
אחנו חושבין לאיברים שנקרו באשרו חבל חם היתה מ[illegible]
בשרה: ב׳ חם היתה החובה מצד פנים הכרם חם החובה [illegible]
ויש בגדרה קורטן דם חסר וחם היתה חלודה חסר לאמעה כשרתו
שהדם מועיל שלחד השחיטה ניקבה ואם לאמעה היא דוקא קודם חיצ׳ ואם
[illegible] לה ברויקה חבל אחר רחוצה אין לה הקנה אפי׳ כזה קורטן דם וכלה
חלודה לה נמצא רחמן בכרס אלה כשהקרום החוב הדבוק ונמצא קורטן
דם הרבה חו חלודה בודאי שניקבה וחסרלחם נמצאו קולעים בכרס
בשרה ואין הקדש הן גדולים הבהמה חוקים ש׳ בבהמה הקה אין אנו
ב קיחין בבדיקה לפי שלהעריך בשניקבה האחת ניקב מקולע
אשר עבדיה אפי׳ לא נמצא קורטן דם חו חלודה ואין לפ אוך [illegible]
אבדיקבנו ואפי׳ נהוג שב׳ חסס׳ ג׳ ובית הכוסות שניקבו אחד
ואחרו בשרה אוכל לאחרו אחר בית הכוסות ישלו עדי עורות אם
ניקב אז כלה גם בשרה עד שניקבו שניהם ודאשונים מצד א׳ בשרה
היינו דוקא בשניקב עור הפנימי אבל אם ניקב עור החיצון אינו שהקנו
אלם מריקה דאשונה עיל ודאי הפנימי נקוב אלא העלה קרום ואי
אבדאי אבדי ודאי מדי מאשם דאשונים עדיין נקב א׳ מאבדים שניקבים
באשרו נמצא עליה קורטן דם חסר ואפס שניקבה אפי׳ כלה מקולע
אפי׳ ואפי׳ נהוג אם לא באקום הקבר מרובה ואבל מקום עצריך בדיקה
אם לא בדקוהו כנגד שנאבד אז לקחו האחרן מעשה אן קמן שנמצאה
עם דהוי כאלו שלחו ובדיקו ואחרן הכוכה עלם מעבר לעבר בקורטן
דם אז חלודה בגדרו מבחוץ מאפי׳ עדלו: ד׳ קיבה שניקבה אם
אבל הירך מוקם הנקב בשרה ואם אבל הקעת מוקם אסורה:
ה׳ ריאה שניקבה עדי הראשונה יש לריאה ניקב א׳ שקבו שניקבה
דוקא שניקבו זה בגדר זה אבל זה [illegible] בגדר זה

[illegible] ונמצאו בגלעים בקרום הקרום
[illegible] ונשים בעצם על מקום הנקב מעבר העליון ע[illegible]
[illegible] בקרום עצמה ומחמת הרחבה אין חקר מדרגה מקום
[illegible] הנקב לא מהני לה בדיקה ומסמר שכל: הנה יש מומחים
[illegible] הריאה ונקרע הקרום ומחמת נקיבה בגרר דמחרינן
נקבה היה שם ועלה בקרום כן וחלש לכך נקרע עצמו עד נקיבה כל
הצדדים: והקשה ריאה שניקב ורופא מומחה בעצה שני הדם דהוי
סכנה דמעיקרא לא נחלשה הכהנת ומעולם והוי בחלו לא ניקבה אבל
הבא סכנה דסלקה כה לחרך ראשון הוא כין כך וכין כך נחלשה:
אֹרֶבֶעָה מיני נקבים הם מותר בלא דמיון. נקב מומר כדמיון.
נקב מומר כדמיון. נקב אין לו הקנה: א נקב מומר
בלא דמיון היינו חיצא דמשמע ידא דמכחה ואין להבשירה אלא
בג יצחים ומה עלו זנות מרף כפיה דל אחד ידא דמכחה הנעים:
ח אחד כגון שבא אחד חו בלב ובמלוה והחזירוה בשרים מנוקב
הענין בבלב חו כאחד ובשרה: ב ידא דמכחה כגון שהעביר ידו
בכח חו שהגשה בכח והוציאה בשרים נקובה הנין להקל בשרה:
ג הנעים כגון שנמצאו עליה הנעים שנקבוה בשרה דמחרינן
אחר שחר נקבו מעשים שהקם הבח הנבעו מן הבהמה ודחקה
נבקש לה מנוחה חוחקשר נומר שבעוד בהמה חיה אלא הנעים
ונקוב מרדות הריאה המחרפית הנמוך בלי הקסם ובשנמצא דיחוף
הנקוב מרדות הריאה המחרפית הנמוך בלי הקסם ובשנמצא דיחוף
הנה בתב מהרו אחרה דהם הנעים
[illegible] דרך [illegible] נקוב:
הנעים דוקא בשנמצאו בדרך הנקב דאם ידעינן ודאי שנעשה
הנקב עד הנעים אבל אם לא נמצאו דרך הנקב אם שיש נקבים
[illegible] ומקצתם נמצא כהו הנעים ומקצתם לא נמצא הנעים
[illegible] בתב הרשרש אם הנעים [illegible] ומונחים בה
[illegible] ה שנה [illegible]

בתקרה נמצאו ובתקרה לא נמצאו כיון שנמצא [illegible]
הלינן ונשרה ובולה הלינן בגלוסים כתו נבי אחד דבולהו נקבים [illegible]
באחד חפץ שנמצא שלא במקום שיניו הלינן בולהו בשבת ובן הבא נמי
כיון שנמצא עליה הגלוסים ודאינן שכיר שנקבוה ולהבי בשמן ובני שנקבוה
דהא שור שחוטה הוה הוא בונר מוהריק וכל מה דהלינן בידא דטבחא
הו בגלוסים דוקא בשאין סרכא במקום הנקב חבלהם ושסרכא ברור
שאין מקום לבוון ובן בבר הושבן הלוו גל של נקב אין לו הקנה אלא בנו
שנמצא נקב הו קרע במקום הסרכא האקר אין לה הקנה בלא מעשה שני
שבקוף חסור סרכא חסור נקב שבל ב
נקב מוכר בראיון הינו שנמצא עליה גלוסים ואין ידוע אם קודם השחיטה
ניקבה הו אחר השחיטה נוקבים נקב אחר ואחרון חוזרים זה לזה אם דומים
בשרה יפה לחו חסר ודע שאין מראיון חוזרים אלא בג הבאים ומי אעלא
גל חדוש גלעוד שנולו והקבו של זה מוכר ומי לבא גל לבן בלון גלו
חדוש: ח אמאי כגון שהקדים סביב הנקב ואחר הוא דק לו הקנה אם לא
במקום הקשר מרובה אבל אם הוא לבן מוכר בידוע שאחר השחיטה ניקב
נשרה: ב גלשור שיהיה גלעור מהקדם גב בנגד הנקב שידוע שנעשה
מחוים אבל אם הוא בלתי גלעור בידוע אחר השחיטה ונשרה: ג איבריף
שאחרון בהם ומי רקס ויחה ויקנה ושאים ג ו שנגל הינו דוקא
שיהיה הנקב שאחרון שנגל אבל אם היה אחרון בידוע שכיר העבה הוא
ובשרה ואין מראיון אלא מריחה לריחה עצמה הו מחונה לחונה עצמה
ד נקב חסור בראיון הינו דאחרונן אין מקיפין בבועי ודע שד דברים
אין מקיפין בהם ומי בקטל בועלי קודקדן מחול ולבי
ה נקב אין לו הקנה הינו סרכא ובועל שניקבה אין לה הקנה בלא
ו דיון שניקבו ולחה מוקמינן מרי לפי שאין הסרחה מועלת
אבל אם ניקבה הדרא דבנקב אין לחבירו מרי לחבירו מר

[illegible] בשעה כשל אחת שנמצאה בדקן חסורה:
[illegible] ימצא בעין כשורה בדקין ואל ידן יסרקו הנקבים
[illegible] מרי משום דקרום שעה מחמת הארבה אינן קרום
אם נמצאו בני מעים נקובים ואין ידוע אם קודם השחיטה נקבו
[illegible] אחר השחיטה ידון חורגים בנקב אם דומים זה לזה כשל ואם
[illegible] אם משחשו בהעשנים ומשחשו בהחרונים אם דומים כשל
אם לאו אסור עכ"ל: ג ניקבה ראשה ואין הבבא [illegible]
[illegible] שהיה סמוכה לבבה מרי אבל אם ניקבה במקום קליפה
בשרה שאין ידועה ודע שיש דברים שעה בהם קרום הנקרם
[illegible] ומי דרנם ידעה דקין ריאה ושמן ומרה:
קרום שלמעלה הדקין שניקב חקו ואם קרום העליון שניקב
ניקב שאינו מקולף בשרה:
[illegible] מוח עצמו שנמצאים עד שנשתנה כמים או כדונג אסור
[illegible] נמחתך וקרום קיים כל [illegible] אם נמצאו מים בתוך הקרום נחתך
ומוח כשיעור המים אם המוח מקיף את המים שלא בין מלגונים
[illegible] חקי לקרום כשל ואם המים מקיפים את המוח הסורה והא
[illegible] המים מונחים בין שלמעלה נמצא שאם היה מוח מקיפה
[illegible] היה מגולה חקי לקרום כשל ואם לאו כמרי ואם נמצאו
[illegible] בין הקרום של מוח ומוח דאסור ואם נמצא בעליון
[illegible] המוח ומוח קיים שאין בו עוד רושם ולא קורם דם כשל
[illegible] ומן הקדרה ועד בולין ובולין בכלל דינו כמוח שבקדרה ומחוץ
[illegible] לין ומילך בידין כמו חוט השדרה:
[illegible] הנעם והוא מקום עמינו ראוי לשחי חקי כמשהו חסר
[illegible] עורות ושמן בנון שנשאר עור מילון לבן ועור הפנימי
[illegible] מרי לו שעיה חדומים חסר ואם שעיה לבנים כשל
[illegible] ושמן אם הגה שעיה לבנים כשל [illegible]

אם ניקבו זה שלא כשורה זה

ואי דאמרת וקשה מאי אמרת ה

אחרי חסר ואם ניקב עור אחד

אבל עדיים דהיינו עור פנימי

שלא הוה וכשר ואם ניקב הקרום

ואחיה אין חסר לשם אחור אלא

עתה חומרי [illegible]

שלקה וכשניקב [illegible]

אלין וכשרה שבל:

שפוך משום אין בריקה שפחין אבל אם ניקב חיצון שבחוץ שהוא לר-

יבול להוציא ולבודקו שבקנים ואם לא נמצא בנשרו קורטם כשר

היינו דוקא שניקב עד חולי דבריקינן לה הכי אבל אם נמצא שיש בה

קוץ בושם אבל בלא קורטם אפילו דאמרינן נקב ושלה בו קרום נפרש

הקרום שלא שמשיר ניקב לאו קרום הוא אבל אם נמצאו בחוץ

הושם ואינה הצובה בושם אבל הני עני דבריה קולי אבלן לה ניקב

הושם אלא שנלסמק אז שנשאלו שני ושמנין מרי אבל יוד בנקוב

דמי ומה דאמרינן ביצב לקוץ אבל בלא קורטם אפילו ונבי אחת

שנמצאה בשובי ביה הכוסות לא אמרינן עד דאיכא קורטם ושם

שאני שרוצין שאוכלין ומשקין עופרין שם קדיר הם העכירו אבל

אבל בבה דאוכלין ומשקין אינה נייחי הרס אם איתא ואחיים הוא

קורטם אם הוא מעקבה ביה שבל:

ז"ב ניקב יוד לביה חלון בין לחלל הגדול שבאמצע בין לחלל הקטן

שבסמוך בין לחלל ואחצעי נקב מקולש אפילו אבל אלא

מיקב מורס מרי גם קרום הלב בחוץ אבל אם שומן שחוק בו ואים

בריר מורס כשר ואם ניקב עד קוץ אז אחת אבל שהוא מרי ואם

שמקרירין אותו השומן האחוק הנה אם נצרר הדם בעוני בשר

אינו נפרד ונמצא נחיינו קורטם של הלב הרי הוא מקורטם אם

אם אפר אם נמצא אחת בלב

חשוב קיבר בחוץ אז שנמצא

[illegible] תשע"ט הוה קנה שיורד בן שני ערונות
[illegible] ובין ואיך חיצה שניקב מהם חקי כאשרון חסון
[illegible] נמצאת נקבה הלב וקוקה לבר דהיינו ועד חלל הלב
[illegible] מחט המחבר ברעיונא דהשרה כל דהלינן דרך הנרגרת הקטנה
[illegible] שבלב ומחר שרהשו ומצמה חין סוכו ועקיב ועקירה הבבריה
[illegible] עז כיחה וניעה ומשום הכי כשרה עכ"ל:
[illegible] יצאו מעים לחוץ ולא ניקבו חס ולא נקרעו כשרה וחס בחיצוניות
[illegible] ביד מרגלא הנה וחס ומצאו בבני מעים כין העור החיצון
[illegible] מעלה שם הקר כעור יש לחוש לקרושת הדם אבל חס נמצא
[illegible] תפירה ולא נכנס שום קרע וחין בה שום רעועה כשרה
[illegible] מרגלא ברייתא היא בן עכל כמעשה ההוא דמתלה:
[illegible] עובי המחול שניקב והוא חיון נשנה כמנין עם תמיכרים שניקבו
[illegible] ומה מעכשו חס ניקב במקום הטב שלו והיינו מקום דבוקו
[illegible] ניקב מקולש חס נשחר בו כעובי מיגר זהב שלם ובמים בעובין
[illegible] שלם יהיה דין ונקלף כש"ח חס ניקב המחול חו שנחוק חו
[illegible] כעינו כשר חו שנקב מינו כניקב כנף וחס מוס כמחול והמחול
[illegible] חס נהפכה צורת המחול עד שנחלה עבדים והרק עב
[illegible] ומחלצתו ב' מחולים דקוקה הנר הרק שלחס כל דמרי עכ"ל:
קנה שניקבה במקום חיון ולחו לעחל כמשרון חסון ומחוקי לבקוב
מיני ניקבה הנרגרת כבלן כמו שמדרס המחבר הגלעמוחנין
[illegible] דע ששה נקבים ושבקנה וסי' שעריו חך ומעמה מרגלא
[illegible] ומגיחה. עובי חיסר. ריוקב חיסר. ומרב מבלסר. נקב
[illegible] בבולם. לא נקב כבל שהוא כרעיל ונקב מחונה
[illegible]

נקב ברוחב תמיסר היינו שניקבה נקבים [illegible]
חסרון מצטרפין ורוחב תמיסר וחסרון
עלה נמצא הפחד אות שמ[illegible]
היינו שנתחברה כאן אות מיוחדת על פי תחבורה [illegible]
עוקם הנקב צריך שיהיה הפחת גדול כדי שיבנם ויצא כן חיסר
היינו יותר מתמיסר: ה׳ נקב ברוב חולה היינו שניקבה נקבים
קטנים בנקבי הנקבה ואין בהם חסרון כי אלין כין נקב לנקב כחולה
נקב מצטרפין לרוב חולה: ו׳ נקב בבולם היינו קנה שנסרקה לחורבה
חם ושאר משקה ומעלה מרעלבנף הריחה השמאלית ומשהו ומעלה
המבעה תגדולה כערה שלשה הגדולים כין נקבים שיש. הם חסרון
ונקבים שאין בהם חסרון ושל אשא דעי ולדחוק כי חיסר
שלם ואחורי ח׳ חיסר לו נקבים שיש בהם חסרון מצטרפין לחיסר
ואין בהם חסרון מצטרפין לרוב חולי קנה: ז׳ שלם לו נקבים שיש
בהם חסרון הין שלם שבינהם מצטרף עמהם ונקבים אין בהם
חסרון שלם שביניהם מצטרף: ח׳ אחורי היינו נקבים שיש בהם
חסרון כין באחורי כין ברוחב מצטרפין ואין בהם חסרון ברוחב
מצטרפין הכל באחורי חוקרין ועבשין אין אנו יודעים שיעור מחיסר
הילכך משערין הכל ברוב חולי הקנה ובעלה:
הנה הם נחתרה נרגדת של עוף יש חמורים עמוד עדין מחן בנקובה
בנקבה ולא ומשערין הגדול לפי גודלו והקטן לפי קטנו פעמי ערך
שיעור משערין בדריקת בהתה הם ביטלה הימנה רצועה חיבר
מעבלת הויה בחיסר חסר הם ניקבה הגדרת ואינו ידוע אם
קודם השחול ניקב אם לאחר העחול נוקבין כמקום אחר ומרחיק
הם דומים הנקבים בעל ואם לאו אסור ואין מרחיק אלא מקום
לחולה ומעבר חולה לפי חולה וכל הנקבים אלו אין [illegible]
היינו דנקא בשיעור ונעשה מ[illegible]

[illegible] חופנך בדם דחיישינן ונשתן והשן יח דחונים

[illegible] אם שלשתה בגד האדם הוא הנקרא חולדת

[illegible] בחוטם בשר הסמוך לנשמה ואינו קשה והוא רך מיחוץ

לבבעת ושר סוף קצה הוא הנקרא בר חולות ויש חולות הוא הקשה

ובר חולות הוא הרך יש כין חולות לחולות עכ"ל:

וח"ל בשם מתקון מסקוני הדיחה לחבירו אמרי חוץ לחבירו כל שהדי

הנש - שכין שני הקשקונות מנין ואם הסמוכים כל הדוכים שאין

ביניהם בשר מקפיק אמרי: הגה ואם היה ביניהם בשר ומרחה

בשר לקוי ומקשקשם אז מים רעים אז במרחה בשר שהרופא

ורוו אמרי לכי שבשר זה אינו סורם עכ"ל:

ח"ל אמנם ברוחה אמנם כי קרום שאין הרוח נכנס בו הוא כמו

חומם חוצנו אמרי ובנקובה ראוה ובידר בודקין אחרי קורשין מאי

מאש לאיקום האמנם העור בלבד אם בבצק כל ואם לא בבצק בודקין

שלא משמן בודקאן הבן ונופחין אחריה אם נתנדנדו כל ואם לאו אמרי

וקורעין אחר האמנם מאש ואם נמצא בו ליחה שבידוע שמחמת

הליחה לא נכנס בה הרוח ובשרה:

הגה אם אין מרחה האמנם במרחה הדיחה אינו נקרא אמנם

שאחר שמרחה בדיחה המונה אינו אלא מינר וכל ומרחה האמנם

הוא במרחה הדיחה אלא שהוא קשה אז כעלה נוכלת שאין הרוח נכנס

בה עי' הבודק מאמר אמרי האמנם וקרבה על נכון הלה מוקבין הסרבה

שעל נכי האמנם ומשיבים המים ונופחין אחריה אם לא בבצק כל

ואם קורעין אחר האמנם. ונמצא בו ליחה יש אומרים משום שאומרים

אם לא היה ליחה באמנם הייתה מוקבצת הסרבה ויש מבשיבין

[illegible] עם בועה שבוהנין והעלוד בשר הסרבה כין

[illegible] הסרבה תלוי על האמנם

בשרה וחס הנב התורה ונסרכה ותבה שבנדה כדוקן
הסרכה ותבה הלונן בתבה ושנין הסרכה ובדוק חלה החלה
ושרשין כלפד שכלו: תקובת עבה ו' ש' ותלי תהיום ס"ל
ר' ובמסתקה הדיאה היינו שנתלחר שלותה ובשרולין חורה
יתוב ותקון חדיבות חדיבות מרוקה:
כא נתוק סתקון המסתקוני הדיאה היינו דיאה שנשבכה בקורקן
הקרום שלה שלם ולה ניקב ניקבין חורה ושובבין חורה ובלי
שהוה שוע כתבר חס נראה בה חוטין ובנים כשדוש שנקיוק סתקון
ושמה חס מרחיות הנים שבדוכה שבורין הטעם שלה נתלחו
חוטים ובנים הסר משום שאין חוטים ובנים שלה נראים בתים
שבינין הגה תקי לא נשבכה עד כדי רבועיה חס נתוק תקי
סתקון מרי ואין לבדוק חלה בבתחון של ישראל הכל לבתחר
ניים שחכן בדיאה שנתוקה הטעם שהיא שולה בעניה שהרי
הסתקון ואין לו דבר שיסרום מלה הסר ריים סרוחין וחס אבים
לולים כשי שהרי יכול לרחוק חס נתוק סתקון המסתקוטריה
ואין לחסור חיים סרוחין ובלולין דבשרה עכ:
כב נשרנו מרחיות תקי בעושה הסר ובחוק הבעוה ושלבשיין
הרבעה מרחות הס הסורות בדיאה וסוחניך לובב דיו
ירוקה נשרי בקעבי והרבעה מרחות חוקיות הן יסי כח כד
בחולי הציר כבדי דס הנבוס חצ"ר כרתי דיו הינו
כש שהוא שחור מאד דלשרינן בתו נדה שחור שהם
חרוס אם שנקה ומחחר שנקה עוקו ויקב ומה לסוה
נקה בכרתי מעשום שכ בירק עשב ניתי לכם תבקל
לא תקי כל הדיאה נהפכה ומרחה הצ"ר בש

[illegible] ומי וכשר בשרה טרי נח תקלון וכו' דהוי כנקוב
הריאה ושיעור המראות האסורות במעשהו אם תאחר מה
הפרש יש בין המראה הכשר למראה האסור מאחר שכולן
עדיין לבן נראין ומעשים דמראה הכשר בלבון קצת
ומראה הפסול בלבון כולה דריך ובעגולה ואלאון ביצה שניים
שראה אם עכלו ודע שאין המראה האסור נמרך אלא כך
פעמים ומי אמנם אל אסור מרוסי נקיחה עצמה אם
במראה האסור הוא ואסור כי אין לאוסרה אלא אחד מרוסי אם
ואחר נקיחה לא קני לה חזר המראה הכשר אם הוא מחמת רחונלה
או שער שחור כל אם מחמת עצמו אל מחמת העור אסורה!
הנה המראה פסולה בחגלת ובלאון המונלה ועדיין הקרום עומד
בקצוה אסור מראה כפלה בריאה ומכה בגדה בדוקן הלא נרע
מהדרמאור הקום בריאה ומרבה הלויה עליו צריך בדיקה אם בלבנה
קודם מרוסי אם אחר שמרסו בה נמצאה בקובה כל מעשים
דמחמת המרוסי ומחמת המרוסי ומשמו שנקבה עכל!
כך רבוק מרכה בריאה כאין שנדבקו חוטה אלה בסדרן כאון
שנפרכה מראיונה שוליה הכל מראעונה לשנייה כשרה. ולדיוק אמר
מראעכה לשנה כשנפרו מגבה של זו לגבה של זו או מחמת לגב
המעבולה לחבוק או אמר מחדוד לחדוד או אמר מחדוד לחבוק
כל זה נקיה שלא בסדרן ואסרה!
מקבה אם נפרכה אגה לחוטה שבצדה בסדרן כל ושלא בסדרן אסור
ולא מחבוק לחבוק כשרה ודוקא מחתיה ומעלה אבל מחציה
אמר מחבוק לחבוק אסור לפי שרחיפה המונחה ומגדולה

פרק שמיני

חסרה כך עריפה ישנה ומי המבקר מרך המבקר מרך
בין ינקבה הדרס שחסרה. ומסם שחסרה. כיקה כוסות שהל
לינה. ומאה. ומרה. רגל. דקין. הדרס שיקרה וכן עד הדקין שיהיו
בל חבון הריאה. נקחה הלאה. כשה הריאה. צמוקה הריאה. חלקו
חוגות הריאה. קצה שחסר מן הריאה. הדרס. כ מסם. ג כיקה כוסות
קיבה. שחסרו מדרי. ריאה שחסרה מחוגה שחתשה חוגות יש
ריאה שלשה חוטין ושנים מעשהן שלשה חוטין שנמצאן עגים אם
חורה משלמה כל ואם גם הוורדא חסרה עמוס אסור ואם חסרה
אד שמאל הלב שנמצאה הוורדא שם אינה משלמה ומרי לקי
אין דרכה להמצא אלא כצד ימין ואם לא מסר מהריאה אלא הוורדא
לבד כל וכן כשנמצאה שני ווורות דבשרה. ודע שאם חסרה הריאה
צד ימין אינה מגן אלא כל הנאים ומי סוכ סדקים. ודלא. כיבה.
אם חסרה חוגה מ מצד ימין אם יש ביניהם כשיעור אלה של הדק
ובעיקרן כין כסוכן כין כמחצען כל ואם אין הסדקאם שלא סדק
ודלא הוא משלמה ונשרה ואם אין לסדק לא ודלא אלא שנמצא
ביניה גדולה כמו חוטה כין בסדר חוגות כין בסוף הקדמה שבאוכן
ל מעלה שהחוטה מפסקה כין החוגות לביניה. יש מרעיין פנים
אם לא נמצאו לאם חוגות אמר אלא ביבה וסדק ויש מרעיין ואמר
אלו מעט שאמר פנים יש לאם חוגות אלא שהם קנים ושמרגל
ולי הלגות בקדוקן ואמר נהיגו בני הגרמה עכל. ואם חסרה
הריאה מצד שמאל שנמצאה חוגה אין לחוסרה אלא בשני הנאים
אמר פנים בגיבה. סדקים. אם יש בגיבה כמרפס אם חסר בסדר

אונות [illegible] אין בו טומאה אם יש אלף מקשה הבא הבוע כחותם

סדק בקשה [illegible] והסירון יחוין ושאל הקדוש:

ג' חלות שחסרה קורטן הבכר ומועטין חורה אם מבטה בעם מו

טהרה ואם לאו צולין חורה אם ניטה מעט מד בעי ואם לאו הסו

יקבי אין לו טהרה בכבר אבל יש לו לאכלה מחוך לנגבו ו

אינו עופות שאין לה טהרה בגון קורים וכגי ונה ואין לחסרן שבי

בלהמין הוא כך ונטי הנה מו שכה לכנו עוף שאינו מינו ולא נמצא

לו טהרה אין אומרים ודאי בלמינו אין לה טהרה אלא דאמרינן

חסרינן יש לה טהרה עד שיודע שאין בה אין לו טהרה ואם הגיד

יודע כאורו ראוי שאין לו טהרה בעי עד שיהיה הגיד נאמן נדעינה

שלדבורה שנמצאה טהרה בעי אבל אבל שלא ידע בטהרה הסו וכן אם

נמצא קוף אומחקן בטהרה מדי אומחקי נדעינה של הטהרה שראשו

חד בשל ידע דמריקה ואבי נהוג עכ"ל:

ד' חסרה הרגל בין שנחתכה בין שנכפלה חסרה רגל מדי דוקא בדין

עלון הנקרא קולור אז בדין האחצעי הנ"ל שוה אבל בדין הגרון הני

אבובכה הנאכרת עם הראש בעי ובל מקום שאם הנחתך עם הרגל שהיא

מדי אבל לא נחתכה אלא שנכפלה ואם לא יצאו לחוץ כל אחד שבדים

בעי אם יצא לחוץ אם יש עור ובשר שחוקין אחר רוב עובין ורוב הקיקו

של עצם הנשבר בעי אם לאו מדי וצריך שיהיה הרוב החוקים אחר

העצם מהבשר אבל אם מחצה עור ומחצה בשר מדי דוקא שיהיה

אורכו הרוב בשר החוקים עם ובריאים אלא שיהיה שמקוריב הסורה

אבל אבל בעוף נקלף גם כן הסורה ומחצה עור ומחצה בשר

בעוף נהגו להבשירו מדבי שעור העוף כך הוא ובעי אלא יהיה בשר

החוקים מעבר בחן ומעטים ושבר בעצם במקום שעושה חורה

למקומו הראשון ונתכבר אבר עם שבר יחד ונפקו
גדל אם לא חזר למקומו הראשון לא שבר. [illegible] שיכבר
אשלב זה זה נמשך למעלה מזה וזה נמשך למטה מזה
מה במשע ואם נשבר העצם ונפלקה מתחת אם יש רוב
בשר לחבוק לתוכו העצם או רובו קודם שיפול העצם כל
ואם אחר שנפל ונתנלה מקומו בשר אם שורה אם נשבר
במקום שאינו נמרך אז אם נתקן אם אין עור ובשר
שתוציס את רוב עובין ורוב היקפו הלא ראבר עצמו
אפור ישרבנן ובשתרכין צריך לתקון גם מעבן מקום
המותך וגם צריך להתקבו קודם שימלחנן והבי נהוג
והה לדיה הראשונים כשנשברו אם אין עור ובשר
חופין רוב עובין ורב היקפו ועוד שנתקבו אבנפיו
אז בשברו סמוך לנגף מקום חצורו ואין נשבר עוקץ
בשרה שנה יתבר ויש נהגו לשבר מהשבר לעוף ברוחב גודל אפי
בצאצוס כל ואין לחוש מדרך לעוקץ אבל אם אין ברוחב גודל בין
השבר לבין הנוף אם אי אבל שנין ולא מהני בדיקת הדיאה לעוף שנש
לו מכה הקרה הנגף בנגד הדיאה צריך לברוק הדיאה אם לא ניקבה
כל עוד שנשברה הגלו במקום אבר ונפלה קצת מהגו אם שורה מעם
שאין לו מה לתקיף ומה שהוכשר במחצה על מחצה היינו כשלא
נפל מחצה רבע גבל: ח דקין שחסרו מרוב: ט הברס שיקרה: ולא
ביר הסורן: יב: קיבה שיבר כולם מרוב כל הדיבר בנמול דמו: ...
יג נמצאו שני הסור אם שנמצאה ירידה לעורה בצלעות אם יש

חפץ בשעת הדם כי ודע שאין לחוסרה חלק כל הנאים ומיהלך
ר"ש נבח הדם שאר חונות: כ' דם הוא זוקק אם יש בבעלה
יש נבח אינה בשיעורן מנבר אסור: הדם אחר נקיחה אסורה:
ג' שאר חנות היא שיש לה דין עלי הדם אבל אם היתרון על דבר מהור
מחציה ומעלה חפץ בעלה הדם בעבה מעני שכן דרכה להבצל הרי
ג' הנאים כמ ומי מ"ר מחעבות עדיים לל מבקנים מבחוץ ידע לחוש
לא מבקנים אם היתה יתרה חפץ בעלה הדם בעבה: ב' בחור היינו
שיבדה מנבה לעומת הצלעות אחר הנקיחה בחור מעלה הדם בע:
ג' דבר מהור היינו מחציה ומעלה שיבדה חפץ בעלה הדם בע עוד
אם היתרון בסדר חונות בע לבשנוקחין חוקל כפי ה' לעל העין
הנה אם ירדה בסדר חונות ויש היתרון בעלה הדם אחר הנקיחה
בסדר חונות בעבה ובשנוקחין חוקל אם נוטה לבדינים
היינו לעומת הלב בע ואם נוטה לעומת הצלעות ולאחר הנקיחה
שקודם הנקיחה היא על סדר החונות ואחר נקיחה נטה לב אסור
ובן אם קודם הנקיחה היתה נוטה לעומת הצלעות ולאחר נקיחה
נוטה על הסדר בע היה היתרון על הבועל ובן שניהם יש בדם בעלה
הדם חפץ על נבה בע משום שסוף בועל הסדר הוא חונה ניתר
יתרון ולעניין החונה חפץ על סדר החונות חונה מעלמות מלאד
שאין הבועל מצטרף עם מעלם בשר שעליה ובן יתרון מלין
על דבר מהור מחציה ומעלה חפץ בעבה דאסר חונה מעלמות
חסרון החונות בגון שאסרה הוורדת עם החונה אה הקיזל אין לו
דין להשלים היה יתרון על נבה בעבה דאסר ונוטה בחתין
ובשנוקחין הריחה נמנשה היתרון בדרך הנוטה ולא ישאר מעלה
חוץ לנוטה בא קצר בע מאחר שאין בחוט של צד חוץ חלק
מחוקה מעלה הדם ואם היתה קודם הנקיחה דרך הנוטה ואחר
נקיחה מפץ אסורה בשוה [illegible]

[illegible] שיירה היון להקיפה אלא כל הנאים ומי שנפצע שוכבתו
נקיה מן המקום והצבעים: שובבות לו הם עקבים אחרים
ונשבר חברתה שהה הו כרשוקבין מ' תרמלאה הלכה:
ב' נקיה לו בשנקבות ולו נשבר חברתה שלה ובשנוכחין הלך
עלה גם חברתה עמה מ' בשתלאין מ' מים ותרמלאי ס"ם חברתה
שהה בשרה: ג' הו שיש המקום מלחמה לחברתה לו כשנוקבין
האחת הולכת האחת דרך המקום ותרמלאה חברתה בשרה. והה
לחבה הנשבר מעבר לעבר דבשרה: ד' הצבע לו שלמעלה הין
עמודי שרם שרים ולמעלה המקום דבוקה הם ברוחב הצבע
עדהין כאחד הכי שלמעלה לא עקבו הדדי כל חשוש שלא יקחו
אחרים הם אבל לחלה נחלקו לשרים:
כו' רבי שירה היינו הסורא הלא כל הנאים ומי נתקן מקום אסור
לאחר רבי קרקע מ' מקום אסור היינו שירה הרבי הלעגל
ולמעלה הסוס: ב' לאחר רבי היינו הינה הסורא הלא עד שיגיע כה
לשר רבי אבל אם הוא בשר מרובה באור כל: ג' קרקע היינו
דוקא שיש לה לאחר רבי הין לחוסרא הלא עד שרגיע לקרקע לשלם
עליה ואם שהה מעשר עד קרקע אבל ישלה לאחר רבי כל הינה כבר ימים כל
ו' יקן שירה הין הסורין הלא כל הנאים ומי קמא קיבה
מובדל הצבע מ' קיבה היינו שהיה הינרון יצא מן הקיבה
אבל אם יצא מהדקין בשרה: ב' מובדל שהיה הינרון הזה
מובדל מהמקום הראשון שהיה קיבה עד שמו שהיה חלולה עד
בשני קרום בחלים של עוף זה בצד זה מרחשן ועד סוף בעוף
כל אבל אם חגר ונקרע עם המעי ונשאר מעט מלשון הלשון הלך כל
והין בחן ינרון מחבר שעניהם מובדלים בהצבע הלך כל חלק
[illegible]: ג' הצבע היינו שוש שלם ברוחב הצבע קודם שיגיעו
[illegible]

[illegible] אין מבינין
כוסות לחם בשרה. היינו מנין דיבי אי שבכי אחדוה בשרה.
הדלת ובמקום אוצלת מחנה היקרון כאורך הכבש והוא מחובר
בשום מקום אחר אם רחבו מקום כל שאין הדעו יוצאת
מחתן והלוקרון בזה היוצאת מן הדקין והסו לתם כסה שמים
ד' בלי חקון הדלתה היינו דיחה שומצאה בלי מקומים בלו אם
יש בינתם דיוח כשלה של הדם בן בעיקרן כין בסוכן בין בלאצען
כדי שונכר שהם שנים בשרה ואם לאו אסורה;
הגהה: ויש מבשרין בדיבר אם סדק אחד בכחוב מבחן ואין לאו
שלהן אם לא בחקום בקסד מרובה ואם אין היכך בלו
אלא שמצאה עליה הדוס כמכסו בשר בלו ומשקולין אורן
מעליה ומצאה הדיחה בחרון שלמה בחונה ומאוב ורדה
גם עדיה שלמה מכל נקב בשרה ובכי אחה עודדה לקמה.
ומכשרה ואדי נהון:
וח' נקחה הדיחה היינו שמצאה נקוחה ושומדה בעיקר הדיחה
של דקל מדי שהוא בסדק שנו ומי נוקח מסע בחם כל
בחויה והכשר כלל:
יט' יבשה הדיחה אחי מקצתה מדי והוא שבדיה נמרבה בצדדו
ואם לא יבשה הלא בשהוא משרבקם בה בצדדן של בשרה נלחה
השרבוקם בה גם זה מקדי יבשה. דיחה שקשה בדישושה כמן
אן שהיה קלה כמן מדיקה:
ך' לחיקה הדיחה בן בולה בן מקצתה אם לחיקה מעבר אחם מדי
ואם בידי שמים אל ומי יולדה מהורה ובילה בורקין אוקה
אם הדבר סדק מחיקה דבר כל לא זה מושבין הדיחה כמים משורין ובכלי שלם
לחיקה אם הולך לחן הקור משבין אוקה כמים משורין ובכלי שלם

[illegible] אין
מונחים בידי שומרין קדים אם חצרה ובפרוצה בידי שמשים היא ובעל
אם לא חצרה ובפרוצה בידי אדם היא ואם וכולן בחד שמשים בגון
שמשה קול ברקים ורעמים אז קול רעש ונפחדה ובחד אדם בגון
שהיה חרב בידו או שחט חברתה ובניה הוא שמשה קול זעקה ונפחדה
אם חצרה בורחי בידי שמים ואם לא חצרה בורחי בידי אדם היא ומסוגיא
בא חלקו חומרים בגון שנמצאו אלה משמאל ושניים מימין כלה
ווריה עדיין הנה צורות החומרים שלצדי ימין אינן דומות
החומרים של צד שמאל אבל אם נתחלקה מראיתם כלבד שנמצאו
צורתם של החומרים הימין בצורתם של החומרים שמאל וכן לשמאל עדיין
אין אם נמצאה רגל חמור החצטור והעליונה הימנה בצורת עליונה
הימין שהיתה החצטור הסמוכה משום עליון רגל חמור שנמצאה
החצטור אלה סמוכה לגרגרים ואם שנתה מחיקומה בגדר מקום עכ:
כל יקצת שחסר מנעל הרגלה מצד מקום שנמצאה לימין בודאי הסרה
מקום אלה ניקבה והרגלה חסר ולעולם אם לא ניקבה בשרה
הגיה אם היה החסרון מצד כף בעומדה ואם היה בימין כף בכופה
מי בשמיניה אצבעו הגדולה בקרוב חוטי החסרון ומתכסה הגדול
כה אחר הנקיבה חסר ואם לאו בשרה ואם חסרה מנוקבה
יד בעם ובחוץ היה אלוהה שמין נראה בה חקרון כלל אם מחזיק
החסרון עד מדי רביעית אם אחור מבן בשרה ורביעית הוא
שיעור ביצה ומחצה שכן הגור הוא שש חבורות והלקה הוא ג
מלין והסולת שש קבין והקב ד לוגין והלוג שתי ביצים ומי נגלה
על נעם בדיק נמצאה רביעית הלוג ביצה ומחצה שכן הוא סתם
הרביעית המשמר כדגל כל מקום הוא רביעית הלוג הקס ו

[illegible] הנידים שנפלו ואי אלון שיש אל כדי שנפלה
הקמינה בולה ולקבל הולה סרוחין בבולה לחחה בבולה
שבורין בבולה ג' צאצאי הנידים שנפלו אינם חסורין אלא כ"ד
הקמים ואי הרחק משבר רע"ל הלוים ידובן היצונים יקשים
הנלוים לו שלה הם אחרים הלוים הבהחמה לנחחה והם ג' נידים
ג' עבה ושנים דקין הם נפסק ה' העב ושנים דקין קיימים בעזרה אם
נחבקו ב' הדקים לה' העב קיים נגמן כשל חבלחם טחוק ה' העב ולא
דק חו חפי' רובו של בלה לא חהם הלא חסר. ובטוף לא נחבקלה
רובו שלה חהם לחסר הרי אם נחבקו רובן חסר ולחחות הלו
אם החצונים שנגנב נוקב עליהם בהוחבם ולא בהרבה. אם
חוקם שאינם נבלעים בעצם שאם נחבקו חוקם שהם הברק חפי'
שהם חובלעים בעצם כע"ו. ודוקא שיחבקו הנידים הללו שהם חסר
היינו בחקום שהם קלעים לו קשים. לבנים. עבים. ואם נקבקו
לחעלה חחקום זה בחקום שהם אורך לו חרוחים. ורבים. דקים.
אין אם דין לה ובעזרה כעיעורן כחוך לא נחנו בו חבחים אלא כל
אחן בלבד לקנע. ולא הם דין לה ואם ואילך לא נעחר הם דין לה
אם לא נעלו לה אלא בהחקחקן הו נדבקו והם בבלר שהרוקה
נודרו חסורה. לגן נידים הם בעוף ואמר לא נקבקו אלא בוכן שלא
שהם חסר חקני שהם שאריים זה בצד וזה לחעלה חלקה:

ב ואי עלון שנפלו חברי והם הלה והם היה כחו אחת בלה
לחי ובחרון אם יבולה לחיות חפי' אינו רק עבה ונברב ואין
לו חחלחת והלעבה כע"ו. וכן אנו יודעים שאם נקבקו לה אלו
[illegible] הרקומו לא אחחר שאין אנו בחמ

אחלעבה בעזרה
הלה נחחוק הלעון אל הלה
הרי שלא הנרון בעזרה אם
לא שלא הנרון לה מכל
שלו:

בבל שנפלה בולה עריך
ואם נשאר מסענה בג"ת
בחקום בעזרה ובג"ת
בחקום חיצה בעזרה
אבל אינבלה לא והוא
שיתקים בלבחשר היתה עם בעזרה. בג"ת. אחר
שלם. רוחב. ח בג"ת הינו שישאר בג"ת מן הבבל
בחקום בעזרה. ב' רוקלה שיהיה הג"ת הלזה בחקום אל:
ג' דוקלה שיהיה שלם ועב בהו"ת ואם דק עריכה:
דוקלה שיהיה רחב ומערבן בהו"ת ולא יהיה נקבל
ומריך כרלוער רעריפה: הגה ואם לא נשאר
אלא אינו השני זתים בלבד נל רעריפה ופנן לה
מנורה ראמר בשלה. פרק אלו מריפעל בע"ר אם
מקר נגי. כה. שמעון נשאר מקום בלהשרה נבלוקים
מקום עבלו ובלו קיים נשאר לחלש. כרקים ובלו אמר
הקיקו ולא הקו לחוסרא רינגן לה ומעריפן לה בהבי
ובן כתב הרמב"ם שלה מטלטלן ושאר בלה העור קיים
עריפה. עור בתב על אלו השני זתים אם לא נשאר
השני זתים הלו מבבר עריפה עור בתב נמוקלה
הבבר הרינו שרם ויצא מבשר הבבר שנמלוק ויהיה

עד שנשתנה [illegible] שלש מינים דסודגו ניקב
[illegible] דינין נ"ד דנדקדין שאם לא ניטלו לא
[illegible] השני זקים גדר ושאר כל הכבד קיים עדיין
ובן דעת הגוש ובלבו שכל:
ד' הקטינה חולה בדקה עד כאן וכנשה עד כעין כה
ועד כאן טריפה עד שיבקעים כדים שם שמן ודם
קרום ורעדה לו כולו חולה דברי ר"מ הקטינה
כולה עד כפול טריפה: ב' דוקא שהקטינה
חולה אם מתחלה בריאה הקטינה כשעיר הזה
בשרה והכי ידעינן אם כמסמת חולה אולאו כי מזינן
שהקרום שלה מוכן כידוע שמחסמת חולה הוא ואם
היו כולן אלו שבוה עשוי בעדת הכולה כשבחה
שמתחלת בריאה כן וכשרה: ג' ואם הקטינה
של יד חולה ולא נשאר מאמנה כלום כשרה כיון
שנשארה לבות ולהסוק ולאכרה סובל וכול אפ"ש
חולה כשרה: הגה ושניה זאת לא ידענו מה היא
אך הנה כליות הדהסוה הנמה רומין לשכל ענים
בפסקי כסי כשין שינכי שינכי ודוקא שאולגות
ב' הלב דוקא כפול כי זה צורתו כשרה שלן הקצר וכנסה
כעינה: ה' לקלא הכולה אינה
חשובה אלא כסי תנאים וס' שהם כל המסמס
לדבן: א' כמסמס הינו כשאחזין אותה בהמסמס
מקום חתיכות חתיכות: ב' דוקא שינה מסמס
בי לדבן אם נמסמס הכשר כלבד ולא הנעה לדבן
כשרה: ג' מים שרוחין ל' עכרין ה' לא
[illegible] שאינה שרוחה [illegible]

הסורה והם הלובן קיים כמ"ש ... והם ניכרין הבלוות אם יסרו אם נחקבו
אם נחלצו בהם חיים זכים אם בחולה בורכתו אם בדרכו אם בעניים
העוף שהניחו לובן כי אין הבלוות הנה מוכר בריאה ומסור בבלוי
ורדים אבנים לשר כך הדרך כי מזון מוכר מזה ומסור בזה ובזה
אם שנחקבו אם שנחלצו ד' זה בלוות מוכר בריאה מונעת אבל סרוחה
שהקבוצן אם שלקו ונשאר שרים משהניע לובן אבל מוכר
אין בהם בשר ובשר אין שום בשניהם ניקבה הריאה עד זיגר
בסול מוהג בבלוים ובן נקב בבלוים אבל הגיע לחרון
חסור בשניהם משמושה הוונן

בשרלון אומרים יבלו אבל בבלוים אבל בבלוות עכ"ל:

פרק עשירי

פסוקה מריקורה שנים ומי חם הוא אבי בנען לו חום העדרה שנכסקין
מוח שנתשקרחק אם שהוארך. א חום העדרה שנכסקין אין
אלא בה הנאים ומי העסרם החוט עור. סביב. רוב. מקומו. ובהבק
אחשה הנאים מוקרות ומי שם אלקח שדרה. רחוב. אורכו. קצרו.
אין מקומו. א נכסקין החוט אבל ואם נכסקה העדרה בשרה: ב
נכסקין העור אבל ואם הרוח ברוחבו בשרה: ג אם נכסקין העור סביב
היינו ברוחבו אבל אבל אם נסדק לאורכו אבל בלא משהו לעלה ומשהו
ומשהו לעבה בשרה: ד אם נכסקין סביב ברוחבו אבל אבל נכסקין מועלמו
אבל ברוחבו בשרה והיינו קצרו: ה דוקא שיכסקין במקומו הוא דמריקה
אבל אם נכסקין חוץ למקומו היינו שאחר כי בדעתו שלושים בשרה לקחלו
מיחוק לבולין עד כי בדעתו שלושים ועד בבלו: ואם נסתכן בבלו בדעתו
שלושים בשרה: וכי בדעתו שלושים מחלוקת ואם נכסקה אין לקבל
בה אם לא במקום הבסד מרובה ושלושה בדעתות הם שלושים

[illegible] ויורד עד תחתיה וזו היא צורתו ובעוף

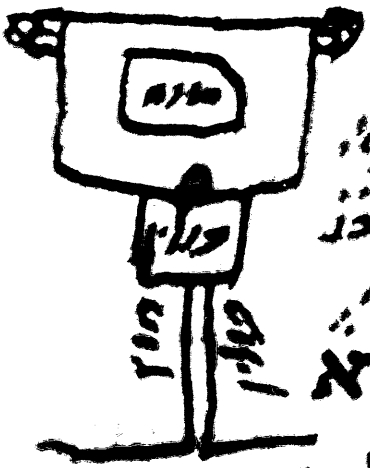

[illegible] עד בין החנתים ועד כולל כ"ב

[illegible] בין החנתים הרחב תקוס חוברון בנוף

חוט שעתיקמס חוץ שהוריך חוץ לחוסרו חלה כ"ב

הנחים וקו מלשם הבינים חרוך עומק

הקוחו ובהפך קלח הקה שקוף חוץ לחקוחו א

ערוך לל שהוחרך חבל לה נעפך כ"ב כחוים

שבלה חקוף: ל חלה חס הנה עוחה בינו בעחעחידין

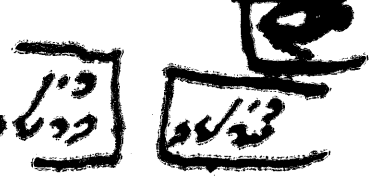

חחוכה ואינו יכול לעמוד חוכו המעמק שחוץ לוחו

חעבר כוסרו הלל חמוי: ג' דוקה שבוה בחקוחו

דלחמוכה חבל חוץ לחקוחו שהוא לחמה חפרשה

שלישית לחקו נעפך כחוים חו כרוכה בעדה:

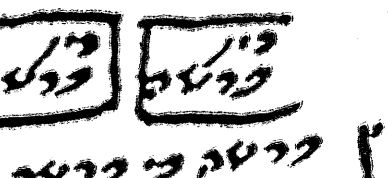

בהחה שבבו חוכה בחקו הבחה לחוכה חועעין

לחוכה העדרה ושעה הבחוכה בן ומי חרבן

חלי חוכה חחב הבהחה קעדים א הבחה לחלי

חוכה הבהחה חועעין לחוכה העדרה חרעע הקו:

ב' הבחה לחוחב הבהחה היינו שהיו חוכה בחקו

חלבה לה הקו לחוחב הבהחה חוסעין לה: ג' קעדים היינו שהבה

חלבה לה הקו לחוחב הבהחה חוסעין לה: ד' דוקה חלבה הקו חיחעה

חוכה בחקו שיעבה קעדים וחלוה חלי שהבל חלבה הקו חיחעה

ועד חלבה חועעין לה סחקוס הקעדים וחלוה ועל שיעה דרבים

בשה ולה חבשה הבחה חלושה ברוקה ופה ישנה לידה יבולבה

יפה: ה' הבם חלושה היינו שחבו חוכה בחקו עלה נחקים בה

פלחלין חוכה חלה ברוקה: ב' ברוקה בחן שהבוה חו שנפלה

עלה עחרה חעמון הערה חעבה לעה לחחן שוחבון חעה ובוחקין

[illegible] ג' שנה

ונוסף הוא שאין כאשר לבדוק בסוף חשבונות

מבי בדיקת הדרוסה שיהיה הבורק חכם ויבקו בבר

ובודקה ואם יבקו בדיקתיו שאין אם בקיאין בבדיקה

הכם כאלו הטרפה ואם בקיאין בבדיקה ומעיין שהטהור ושאם

הוא אדם ולידה הם הים נקבה ובדבר כלל הוא בבעון בדיקה

בעון בקולה ודרוסה ושבורה הוא בדורות הקדמונים היו בקיאין

ואמרו שאם אינן בקיאין אלא מתבינים הנקשין: ד' הלכה היין

שהבו חוקת כאלו שיש בו חרב ושאדה ובלבה יבה מותרת

בלא בדיקה: ועוד שחושבין לו לסוף הבדים גם זה משהין אורך

הם הולך אבל עד שנה והם נקבה עד שתגיל חוקם הבצים והחזור

והמעון בצים החדים: ונלו הם מיהה הראשון השוהו הזה ותיקת

נקבה שכל הבצים שחבולה שהם הסורים וצריך לחובדם

ונוים הבחזירה בחסורא דמיא ויהיה לן דעובר ירך הראן

והקרוח הגולד מבינו הבדיקה מוכר מעוס שאין צורך לבדיקה

עד שהקרוח הביצה ונמצא עמאן חלה עבר בעלמה עכ"ל

פרק אחד עשר

בקרועה שני מריטות יש בה וסי' בקלה הרע בעבה החוצון

נגד לעורה ואין הקרועה הסורה חלה כל הנשים

וסי' כמרשש כי' ברק חפרעתא רופי שיעורי ואחרעה

ויועור חורבות הן וסי' מצפה כי' חעים צלעות פחות הדקין:

הם עקרעה כנגד הברק הסר ואם נקרעה כנגד בני חעים בשרה:

חפרעתא היינו שאם נקרעה כחוקם שקורעים העכרים הסר ואם כנגד

חוט בשרה בוסבה היינו שיקבע רוב עובי הבשר עד שתקבע

[redacted] הקרועה בבהמה גדולה בשרפה ובקטנה רובה

[redacted] הקטנה קטנה בנוף ואם נקרעה בגדר הדקין בשאר

[redacted] הרשב"ם ז"ל והיא מקרוב שהיא מטבעו [illegible]

ולהמנה לעומת דעת הראבד"ן והבעל שאחרון העור לשם דבר אחר

ביודע ובהב ז"ל דנקובים בחשבון ואם יש לשם עור ובשר רובם

הם קשים וקנין על הקרקע וכו' אם נקרעה לשם אמר משום הוא בעל אמת

ובהב"ש ז"ל בשר החוקה רוב הכרס אחר הכרס העב העובר על כל האלו

וקורין אותו קנקלא ישנו מן הצד הורדים הנה הוא ולא עד בכלל

וכרס שקורין בנעלא אשעומו והבא בלעוור ורובו תחת הקרום ואם נקרע

שם רובו ואחר שיש מן הקרום בגדר הכרס כמו אשר שבגדר הכרס

ברובו כמו ולמעה שהוא סמוך לוריבים שאין שם כלל קרום בלבד

אבל בחשבון כמו בהרשב"ם וגם דוחק ויש לחוש לדברים לבו אם לדר

הבשר בגדר הכרס ווכך חכמים והוא כדי שיבנסו בו נרשני הבורה הלא

ציבה בדוחקא בעל בציבא אבל בדוחקא אמר שאם יתקע קרע אחר

על מקום ואינו שיעור הקרוע ואמר! כי אם שנגר בל שורה בין בין

אדם בין לו חלו אם נשתייר ראשון שיעור שעור היינו שורה.. בפנים

ראשי בריאה.. כל שיעבר רוחב פלע על פנו בל בעזרה ורוחב פלע על

הטבור ורוחב פלע על בל אחר ואחר לא אחורית ואם נטלו אלו ושאר

בל העוף קיים בהב השלם בעל וכל דעתי ובן בהב הרשב"ם ז"ל אם נטלו

משלשים ושאר בל העור קיים כמו והבי אוכה בראוקא בעי רב יוסי כו

ישמעאל נטל ראשו אחיריה בל בעזרה ובלו קיים נטל אחיריה

אבלו קיים נטל ראשו אחיריה ובלו קיים מאי הכא.. ונקטינן הכא

[illegible] ואמר והבי נהנין והלבה בוקיהו שאם נטל [illegible]

עוף שנתרבה נולדו בעיתם ניטלה חורבה [illegible]
לגוף שהיה כפורן ותחנה ובנה נוצה החרים [illegible]
מרי ובן בתרב הדבעזן: פרק שנים עשרה

נפולה שני חיני מרי ושבה ומרי לקרך כי שיחת עתיד יוסקו
היבריה הקניטיים ודולדו קנה ושמע זה חצה ודע עתין
נקילה חסר חלה כפ הנחים ומעגנץ ורפש כי נבוה חוקרה
כולנה ורה יוסקו היבריה קניטים שאר היבריס: א נבוה לו
שיהיה חקוס שנפלה חשנו נבוה ב מפחים חקוס שנפלה עד דלו בחמ
חמ חושעין לריסות היבריס ואם נפלה בפחות ראבן אין חושעין:
ב דוקא שנפלה נקולה כשיקרה ואם נפלה נבונה כגון שהניח הבהמה
ואעלה ונפה ומצא ואעלה חקי נבוה ג מפחים אין חושעין דהאדינן
הלו חורה עצמה לה קבלה: ג ואם נפלה חקי בפחות מ ג מפחים
ויש צולעת היינו שאינה הולכת הליכה יפה דחושעין לה: ד דוקא שנפלה
לפנינו ויש צולעת אבל אם הלכה לשדה ובאה כשהיא צולעת אין חושעין
לה דאחרינן שנרונה נקבה קי חולי המכבד את רגליה: ה יוסקו
היבריה היינו כל שחושעין לה משאין הורה משה ואת ואחך שומע
הורה ובודקין הורה בגדר [illegible] מוקדם הראש ועד הירך ואם לא נמצא
בה שום ריסוק ולא שנוי כעין: ו דוקא שיהיה הריסוק בהיבריה הקניטיה
אבל היבריס החיצונים כמו הנקבים והעצבות אין הריסוק מעיקרן:
ז דוקא שאר היבריס הקניטיים ואפי מחול והבלות אעפ שאם יפלו
על בעלן אם נגעו הו נשברו מראיהן חסר לפי שריסוקן מראיה חומה
יותר מנפילתן ואפי צריך לבודקה מחשש ריסוק היבריס גדולים חוץ
מהיבריה הראם שאין הריסוק מעיקר: דולדו קנה ושמע זה חצה עיון
נקב בדין שקורי: וחסר אין הנפולה מעקרה הורה משום דקשקה
אבל הנפולה ודע שנפולה מעמלה ב חלדים ומרי [illegible]

[illegible] חדק בגון שנבדקה
[illegible] ואם הובבה בחבן הקנרוף
שאינה נמשכה ברוקה רק בחוטי אבר שהודבקה
עליו ולא נשאר חיברים וחין בודקין המסמרים
הכומה היינו שנחבבשה על דבר קשה בעל בורחו חושעין לה ואם
חבבה על דבר רך אין חושעין ואין החבומה הסולהלת בי הבאתם ופי
קדם בי קשה ורבק. חיים קשה בגון שנחבבה על דבר קשה בגון
אבנים או חטין חושעין: ב' דבק היינו עוף שנדבקו בגפיו בדבק אם
שהו בגפיו חושעין ואם בבנף ה' אין חושעין ושאם שאינו עליהו
בנף בחחר ואין צריך לחזור אם נדבקו רגליה ולא בגפיה ואם בגפיה
בגפיה ובגיה ואין חושעין: ג' חיים בגון עוף שנחרבן על בעל חיים אם
בא חלוף קומתו ואחמת לחעלה אין חושעין ואם שם חחעלה ראשה
אם הלוך החיים אם חוקדים לקח אם לדבן שאל פני החיים אין חושעין
לחרוינן עלמו הוא שבו. ואם בחיים בחקום שאינן בחלים ותרי
לא שם בכל בר חלוה קומתו אין חושעין: ד' המוקה היינו עוף
נחוק ברגלו אדם אם ברגלי הבהמה גם זה חושעין לה: ה' מרוקה
היינו שנחרבה בכוחל אם בדבר קשה חושעין לה ואם נחבבה הדבר
שם של עוף עלמו אם חושעין לו ודע שאלוה מיני מרוי שבנקולה
ב' בשה ומרפה. בגוגה. שחוסה. הנבבים: א' נקולה בגוגה
הבנים המונחים זה אחר זה אם בקלו לחדק חושעין ואם נבח בעד
אלו גו שצריך בדיקה בעבר מקום הבגיחה שבחלה הלב שלא נקלו אין:
נקולה בשחוסה היינו שור שהבקלה ושחלה הלב שנקל נקולה נקולה
ין חושעין חוקם שבעלם צוכרבו בקרקע ומתחזק עד שמגיע לחדק
ם קשרו רגלין בגלם בשעה שהקולה חושעין לדיקוק היבריו
הנבים היינו שנעבין הבבהמה אין חדיר אלא [illegible]

[illegible] הקולה על המוקה כדי שהקבל קרוב לבשרם [illegible]
בשובה מחבירין אותם אין חושעין לפי שלא יקום [illegible]
יהיה חושעין לה מקום שאינם נשמרים בהחבירם אם [illegible]
ובל מקום שאמרנו אין חושעין לה שוחבין אותה מיד אינה צריכה בדיקה
כלל. ובל מקום שאמרנו חושעין לה משהין אותה מעט לעבור ובשאם
אותה צריכה בדיקה בנבר כל חלה ואם לא נמצא בה שום מסוק היינו
בגון בשר שהוקם נוגרו או בהחבה בדוע בשר בשל בדיקה ואם אין
צריך לבודקם

פרק שלשה עשר

שבורה: ב' חיים מריקות ישבה ומי ישן חץ ולחר שבדו רובן
נשברו רובן. חולים ה' שנשברה. נלנה שנשברה ואבי חולים
עמו. ירך שנשחם משברו. חסרה גולגולת בקלקף. ונלנה גולגולת
בדובה. ה' שברו רובן שבב נלנות גדולות הן שוב בהן הטוה נקחבן
ולא מבהן ואם נשברו רובן שלהן הבב נלנות מחבין ולחעלה
בלפי הטרה בין מבהן ושעה מבהן הן לא מלבד זה ולא מלבד זה
הנוגה שבלבם מהקנבים בשלחין בבהן רוב נלנות לפי שאותם
הנלנות אין בהם מוח ואינם נחשבים בבלל שברה רוב הנלנות:
ב' נשברו רובן ד' נשברו דוב הנלנות אין הקולות רובם בשנשברו
רובן ובדבר: ג' חולים ד' הקולה נשבר בה חולים ה' בין של נלנות הקולות
בין של הקבות בדבר: ד' חולים לא נשבר בה נלנה ולא חולים שמו
הנלה אם נמצאת חולה ובדבר עם שני הנלנות הקולות בה הן אם
חזרה חולים ה' עם נלנה שלה הן אם נמצאו ובדבר מלבד ה' בגון דף
נלנות בלבד ה' ובלבד הנלנה לא הן חפר שנים עשר בעבה עב: ה' חיים
שנשחבר משברו בשיון בדין שהר נלנות מחיים בבדה ודע שלא
נשברו רוב הנלנות אין חומרין אותם אלא בנ' מעינים ופי

[illegible] בגוף הקיפה אשר שהקרום קיים מצד כל גוף
[illegible] כולל העוניים והמעלה בגוף הקדמוניים זהו הנקרא גוף
נוכחה אך לא חסר מן המעלה כלל כי גוף הקיפה היינו סביב בראש
מחוזן ומחוזן ברוחב והוא שלא ניקב המוח ובן עוך המוח בגוף
אוזן וכר אוזן אפעפי שלא המעלה לא בש טרי מקרי
שהקרום שלו רך וקל לניקב אך עוף שנשבקו חולדה
או שנכנס בעצם או באבן שלראשו אם לא ניקב הקרום
של מוח בש.. והיכי ידעינן ניקב אם לאו יכנס
אצבעו בצד הניקב ורוחק משעה בהוך פיו ואם בדבק
המוח בידוע שניקב מרי לא ואם לא בדבק ולא יצא
מהחוט בש: הס ינשלבע שכתל בוקי אם
קבוע שבעים מרי חוקי מרי נמרים ומרי

דין עוף שנפל לאור

עוף שנפל לאור ונתמרו בנמעיו אינו אוסר
לא בה תנאים: מגשמה מקלך
הלו מעים.. בדולי.. שליקה.. מרוק.. העוף.. מקלך
הלו מעים.. קריקבן.. לב.. כבדיו לא מעים
הם ירוקים קלך הם אדומים אם מעים מקמחת לאור
והאדינו

ג שליקה רוקה לחר שליקה וחס שלקוס כחוס [illegible]
הרחשן כשרה דחרוינן קומרה עיל כהו: ד' חרוסרוח [illegible]
כנון שחרוס כחס ושחרו כשנוים הה חסור: ה' בעוף רוקה [illegible]
מבשה חינו חס לח יניע החיחור חעוס חס לח חחוחר הלן ודע שר
הרחיחור חעוס חסור בכבר חלח כחלו הד' הנחיס וסי' חכמ"ף ה"ל
חיורה ויחורה ויבנס ויברכי ו"ה רוקה כעוסרה חקוס חיורה וחרה
חכל חס לח נשחנו חלו שני חקוחוח ח"ש שחר הכבר נשחנה כ
ג' הנים רוקה כנגד הנים שהיח שוחרה הלחוח דהיינו כר שנגד
החעוס חכל חצר חוץ לח ו"ל כרכי רוקה שוחרה כחרחה חכיר
וברכי וחס יוקים כברכחי כשר ונקחס לח כחינו שנחרחו חקוי
לח כחינו שנקלה לחוך וחכרחי שנשלקו ונחרנו חסור וכן דע שחין
ירקה כוסל כבר שוף בוחרי שיש כחונו חרכי כנון יוני שוכן
שכן כבר חרכי יכוקה חכני שחוכלים עשבים כחיכו הס כין
ויחור חעוס כעקרה שוכן שחיסו [illegible] והנני כדיני הרוחה
כחס ו' חשר חעולס חנחי חשס ו' כני ורחה חסור כחרי ודיניהן
חעל כהן ושחקחור וחעוחס: כין סרכה חרוחה לחיכריה:

כין חרכות

שלשה חיני חרכות הן וסי' אכל וחי לעולס כל רוחה לחיכרים
רוחה לכליה ו' רוחה לדוקן ו"ה רוחה לחיכרים כע שה
חיכרים הס וסי' ומלע עכירות ומו כל ווכרם חחשע חוכעת כ חוכ
כל רוחה לכיליה שוב כליס הס וסי' החשך פטט רמם כשש
כל חכרכרי חיה ו' שחכעיה הלב ו' כיסה הלב ו' שרכע הלב שרכע הס
שרכע חשוכלה ו' רחס ו' חשלה הנכ חוכלה ו' סחכון חיורה כ
שני שרוכרי ו' קנה הלב ו' שחכעיה הסחכון ו' [illegible]

[illegible] אם הבעל [illegible] אחר ויחד עמו ביבמה
[illegible] אם אינש חיש לה אחוה
[illegible] ואם כן מי אינש חיש לה אחוה
[illegible] שלישי נב ובנ שרגל לשרגל:
אמנם שנסרכה לחונה חו לחומה שבדה
[illegible] אם נסרכה לחומה
[illegible] כסרדק ומסגרה:
לגבי חונה לחומה כדב רשיגן שישמו
מסרלוי שלם משיגו שרגיר דבלי ב
[illegible] חלה בחוני ומעשם שלחונה עומדת
מוצב בחצר ורחיפרה קצרה ולחומה עומדת ברוחב הנמצן ורחיפרה גדולה
[illegible] לחומה מרחקת מן החונה יכולה לישמש שמה ובכך מוברקת בסרכה
משמשין לנקיבה משום שעדיפה לנקב ובלה העומד לנקב בנקוב דמי ובר
[illegible] ובגלל היו מוגרין לו שאם היתה הסרכה יצאה מחציה ולמטה בש
[illegible] צריכה בדיקה לפי שיכולה כבר לישמש אף אם הגיע הסרכה מחצי
[illegible] ולמטה אסור לפי שנפלה מוברקת ואינה יכולה לרחיף עם החומה
שבדב ולו שמעון והלן ביבר חיים בהן אלה עבל ובן הדה אלבדיגוני אל:
[illegible] בינו מרחשנה לשניה אבל מרחשנה לשלישית אבל בכל גוונא [illegible]
[illegible] מרחקות מרחקות בדיד ולחומצעות מרחקת בין שניהם תחילות
[illegible] הסרכה ובהוברקה ניקבת הויה אבל כשהיא מחונה לחומה הסמוכה
[illegible] בין שסרגיהם יכולות לרחף יחד ואין ביניהם מקריב אויר ואל
[illegible] והלבות ונמצעים מלינקב ובשרה:
[illegible] זה מחבר לחבר לחבר ולבקי מנב לנב חו מחבר
[illegible] לפי מרשנה לשניה אם הגיע הסרכה כגב חו בחבלים

[illegible] מריחה לחוץ [illegible] הגה [illegible]

הברכה נראה והביאור כיון לדעתו

כיון והשפוכה בגד ומה רשק הא

פרק הקמח עכ"ל

ראשה של חרשים לחקוקי שפון

ורורים רמרי אשמחים הם שעמו

המוכרת מו המאורות ולמעלה שנים מו שלשה הצבעות כמו שנאמר בדיני כו

[illegible] בסמ"ל: ומקחול בדיני מריחה לכלים.. בשבת מוחלל מחלים

מעיקר בחוש[illegible]

כמדורין ומקרי [illegible]

כמדורין כשל לפי שדרכו [illegible] כיון

חונה לחונה אם כיון חוטה לחוטה ודוקא

ובא חלון לביכה בדיקה עלב:

דין ברכא מריאה לכלים

שלשה כלים הם נברכה הריחה שלהם בלי בלוש ובלי דוד בברכה

עבה ורחבה בברכה בלי בושת מו המנים מו שנני סש ומתאבות

ודבר אחר ושלשה כלים אלו מ"ל נקש בלי יורד ונדנדת שומן הלב: א יורד

ומונח העליונה המאוכות לנדנדת אם נמרבו בשומן מחחורי הערוות

גם הם גם המאורות שמהם שרחוקים ומוכרן בלא בלוש כלל בשבת עב:

ב נדנדת היינו שנדבקו המונות העליונה לנדנדת בברכה רחבה שאין נקרא

נדבנים אצבע ביניהם ואין בה בושת מו המנים מו שנני בשבת בל כלי: ג

ובן שומן הלב שנדבקו אלו המונות מן השמה הבינוני בברכה עבה ורחבה

כמקרה בעל בגד ובן ריחה שנמרבו אלה בל המונות ביחד בלא ונגעו בעל כל

מקחול בדין הריחה לדבנים.. בשבת שובן מעונים ו

אם לדובן הריה מרובה.. כל מונים השלה לחבריהם מרובה:

אם נמרבה הריחה לדובן אין מדברין אותה אלא כל הנאים ומ"ל אנש

והבה חונה נבה שמה דובן.. הלי.. בשר.. הקשמה.. הקבו שלמ"ל בהם

אמש הרעם אורה.. מגרנים.. שקול.. בחיה.. רחב.. עלם.. מורבה

א חונה לל שהיה הברכה וצאת מן המונה לחבוקי שאם יצאת מן המונה:

ב נבה לל רוקא שהיה מרבה לו שבמונות מונבה לחבוקי מבבנים ומסורה ו

ג שמה לל מעמה חונים לא מעבלו ומרחבי המונים: ד הני מלו שהיה מר

ה יצאה לדובן נאם נמרבה לכלים אמר בכל נונים: ה רוקא שהיה מרובה

לדובן הבר שהוא עד מרחב צלעות לחבוקי שאם נמרבה לדובן הרחב

[illegible] עד חומת שמעונדין מן בחזה וחומת עצמון
[illegible] שהיה מרוכה בשר והם היו מרוכה לעצם לחם
[illegible] לעצם ויש לקיים כמה: כיצד הדין אל הקנאה צריך
בגד אחד בלעומרין מרכות ולויות
בתוך עיירה בלדי הבהרה בעיירה
מרוכה בלעוריה והיה בתקום
הרסב חין נחון שמא המרכות
הין בריאה והעמיד הבורק בחזקת
בשר כדי שלא יצא הבלה בעיר
ידוע לם היה הבלה הקרוב אבורן
ד' חוה בעמים בחזה ובחוצה שעוקרין
לה שור כדי מי שעומד בהמה של
גוי ונהרג וכן כשיבין לגוי דמוקר
ומוכר מלבד לשעור נקיבה שאסור
שהין שעשין נקיבה אלא בהמה של ישראל עכל חכ ובן כדבר הדרשן אל
שלמור לשעור נקיבה בהמה הגוי עכל חכ בעמוחבן חצל הגוי ובין אחד
לחברתה העלים עינו ראשה ואחשר שהגוי יכניס ידו דרך כיר השחיטה
מהרכות הם ומצא הם מחזיק הלם בכך ושעוד הלם שלבה ראוי הוא
לעבירו והם כעונג מבשירכן לה משום ספק הם הכניס ידו חוסרק
שהגיה מרוכה חך צריך לעשור בו שלם ושבה בעם אחרת לשעות כך
אבן הם הטחו הבהמה אצל גוי בין שהי לבדיקה הין חושעין שהם הכניס
ידו ונהרן המרכות בבדיקה מרגוה מרכבן ומרכן לבקל אחנם מעודים
הם עלבך מלחוש חפי בדיעבד ומבעין בשמנים שהגהנו לשעות מי
בהמה בין בשרה ובין מהי ואין הכ מי פוטים זה לזה ומי שו עושים
ין לחוריות ואין חושעין לגיוף ולא בלע מעור של סכ ומהמבנקים
בין ובשמחמטן הנקבים בטין האותיות הטכ שהגיה נקל לגוי

הסרכה הנ"ל כשעורה לחפוקי המורכבת כמן עורה יה מסרבה [illegible]
לו מנד ומכפנים כמו שנבאר בסמוך בס"ד: ונתחיל בדין סרבות
המורכבות. בשבת עומן שבבורי:

שש סרבות המורכבות הן ומי אנש דהב והפכם אמש הרע
לל שיצאה הסרבה מאחורה ומיראה ונסרבה לדוכן או שיצאה מנד ומכפנים
ונסרבה לדוכן או שיצאה סרבה משמחים ושרוים ונסרבו לדוכן או ע
שיהיה הסרבה מן האונה לדוכן לחצה או לדוכן הצר ולדוכן הרחב או שנסרבה
ובשר ולעצם בגל אל ראשון אם הרוב שמשקים המורבה מורבה הגל
כדי העיחה המרוחין בדבר רובה:

ונתחיל בדין סרבה לחבה. הוא ישלה לחבריו אחרבה:

דיאה שנסרבה לדוכן הרחב הייני חוטה שנסרבה לדוכן הרחב אינה
מורבה אלא כה הנאים ומי מקרה חבה נמורה לדוכן
הבא ינבה והקבה נכה הנאים ומי בחכמה לל כלי חבה חלושה
גם כמו יש הכפנים לה חבה לל חוטה שנסרבה לדוכן הרחב אם יש
בה בדוכן כשל כלי חבה הסורה כ דוקא שהיה חבה נמורה לחפוקי
חבה חלושה שהיא בהרות שחורות אין או חבה נמורה ואם נסרבה אינה הסור
נה בהב הראשון ונמורה אל אם הרוחה דבוקה בדוכן בצד ימין ויש שם
בכון שנשברו הצלעות והחבה מורבשמה לא בצלעות אצל ימין ונם
בכון שנשברו הצלעות והחבה מורבשמה לא בצלעות אצל ימין ונם
היא דבוקה בצד שמאל ויש חבה בצלעות שהיא דבוקה בו בצד שמאל או
דבוקה בצד שמאל ויש חבה בצלעות שהיא דבוקה בו בצד שמאל
לתוך ובן אם היא דבוקה אצל ימין בשעה צלעות ויש חבה בכולם ובן בצד
שמאל גם דבוקה בשעה צלעות ויש חבה בכולם בכל אלו חלקים לל לטריף
אמנם נשברו רוב הצלעות עכל ולל אם השברים הללו חזרו ונקשרו לא
חשבים נשברו רוב הצלעות עכל ולל אם השברים הללו חזרו ונקשרו לא
חשבים לטמא ונשרפו אמרי כשנשברו מעיקרא רובן:

דוקא שהיה החבה הקחה בדוקן הבל אם הייתה בכלים הסורה:

דוקא שהיה רוב הסרבה נחבה לחפוקי הישמה או חמצה של חטה

[illegible] בתקוס ה' ובריאת בית דבוקה בכל
[illegible] מעשה שהלל נטל לקח והוציאו שהוא חוץ
[illegible] חוץ ובשרוקים לשבר בתקוס ה' נשבר כולו חוץ חוכו
וכבר שמעת שאמר בתבת ותלה שחוקה לך היו מודר בתבה אל בעלה
ובן חוצרים עם הסרכה בתבה כל בחוצר העלה שבור וחוקה לה מלחוצ
הלל לעלו אחר חם דוב הסרכה בתבה כל כיה העלה שיש בו מרכבה
הכל לעולם לא נהנו כן ולא הין דשיר נוטה שכל והכל שדשו כל נוטה
והבשיר ובכי נהנו ובן דשרי מלחר שרוב הסרכה של הלל שעלין המרכה
וקבלה הסלע הוד לי לך כי ואם הדשרי בהיה שמוציאה דיקה
קודם שבא לדי דין זה ובשמלוכין זה שמחבר כשל כל הוק יוד בהיב
כל וכל חם נשבר לעלה ה' ולא מרבה עוקץ וסרכה ולא מלחוצה לסרכה
הרבה עד העוקץ ובשמקריבין הסרכה מעל העוקץ יש נקב בריאה בתקוס
הסרכה כל הבריאה שעשוס ומחזיקין בבי עוה שהם נשבר חפץ לעלה שבר
מעשה בריאתו שלעוף היה לרוקה ולירק לה בדיקה ומהבי שלמה יבדר
חף כאן בשהיה חזוקה לעלה חפץ ומצד החיה מרי כיון דישנקב בקוש
ולא מבקרי הלחוק עם הסרכה כיון שהעוקץ עלה של העלה הוא בריאה
בנקב הבולע דמו עכל והם חמרו דבקי קעד יש לקיאת הוא כל שנשבר
וחבר ונקבר ונלבר מאמנו עוקץ לחוק ומידעה סרכה כבי הבי מיונים
חסל ואין לומר שהבר בשורה היא ומקל בולה לחוה חסו עכל חם
יצאה ם. בם מן לחונות ונסרכו לחוקן הרחב לעלה עיש בו מרכה לחבולו
מרה נשורה מרי וכן לתקן חם יצאה מן הלחוקה וכסדרה לדוכן
הלר לעלה עיש בו מרכה נשורה מ חסו אך היוקה המרכה כעלה הלחוקה
וסרכה יוצאה מן חצונה מרוכה לחוקה ולא הלחוקה מרחש כל הבריה
מעשה שהיה מרוכה חלה בקיוב לחוקה לעלה ועוד עשה הלל ל
לעלמים מדוכן הלר נחשב הינו בשעת הדחק ובמקום הפסד
מדוכה ולא לא שנסרכה לחבר שבעלה ל' ה' דוקא שהיה הסרכה

הנקיחה היה בקב ולחלל נקיחה ונמצאת מכשרים שמנחות [illegible]
הבדיל הסכנות הוזרות בלא כריכה. כגון שהיה שמש [illegible]

יא סדרות הוזרות בלא כריכה יש: אמר רבי אמר רב נעשה לו
חלה. בסדרן. הלויה מנהרבה. ירק. הזורע. בולה. נרגר. ישרו
שמן הלב. ח' הוזה היינו שיוקיים סי' הנשר. ד' הבכה ביינו שהוא ש
ודוקן שי' שיוקיים כה סי' הנדרה. ו' בסדרן היינו הנשר חיש: ל' הלויה הי
סדרה [illegible] הנשר הם כיצדה ריחה שהחת
[illegible] הנקיחה הקנה הקרוש כרוקוס סדר
הלויה [illegible] ואין הכריכה הוצרת כ
לפי שנחשב כקרוש שעלה מחחת
חבר ולא קרוש שעלה מחחת מב
אינו קרוש וכן סדרת הלויה הנמצאת
אחר הנקיחה הם נעלם שום רושם
כדוקן שכנגדה צריכה כריכה [illegible]

[illegible] כה נעשה כריכה השעלה דוקן [illegible] ולעלה ולעלה:
ג' הזרע היינו [illegible] הזורע כן שדי שרונות הריחה מתחלקן ועד סוכן לא
מיחלו המוזרי ועד חיק המוזרות בלא בלוע בלא בזוד כלל כל ולכל הם עדר
בסבוכם זה לשדרה בלא בלוע כלל כל דוקא שלה ומצאה כין הכרכות שום
נועה חו מקום הו ענוי ולא הנבוע: ה' בולה היינו שהיה הריחה בולה הר
נלעוה הו לשדרה בלא הזורעת והבלים מרה ואין להבירה חלה לה כמקו
הסד מרובה ובכ הלבוש והמרדה. ט' ערגרר היינו חונות הלוי
הדבוקות לנרגרר בלבי שום בלוע ונם בלבי מבה חו ויעורה: ז' ש
היינו בני הערונות והוא חמורו המוחה הסרוכים לשדרה מדקים

[illegible] הגה והגהו חביב כעם חכמי [illegible]
[illegible] מגלן מי לאומר לדבק עוד וכן כתב הלבוש:
[illegible] אלמן שבמה הקניאו של המונות או המאורע [illegible]
[illegible] שנים פינוש ונם כלי שום דיעורתא כלל כעי וכן בתפ"ל
[illegible] דין מרכבות המוזבות בבדיקה:

[illegible] מרכבות מוזבות בבדיקה ומי כאשר כעשה פי' מרכבה
בפולה. אלכסונית שפולות ריחה בפולה. עקומה. שריקה
[illegible] מרכבה בפולה היינו מרכבה היוצאת מנגד לגד ומרכבה יוצאת
[illegible] שאת המרכבה ונמרכה לדוכן או לעמודה אם שריקה רחבות
[illegible] בבדיקה ואם הם דקות אמר: ב' אלכסונית היינו מרכבה היוצאת
[illegible] ונמרכה לדוכן שבנגד האונה השלישית או שיוצאה מאחורי
[illegible] ונמרכה בנגד אונה ראשונה כאונה הדוכן עצמו: ג'
[illegible] היינו שפולות האונה הראשונה לגבולה שנמרכה לגרפש הכבד
[illegible] יש מפשיטין ויש מוציאין בבדיקה והבי נהוג: ד'
בפולה היינו ריחה הבפולה שאחוז בתחילה ומרכבה יוצאת מגד
ונמרכה לגולתו צריכה בדיקה להבחין אם בפולתה אם מאחור
[illegible] אם מאחור עצמה: ה' עקומה היינו מרכבה היוצאת מבפנים
[illegible] תחו האונה ונמרכה בגבה מבחוץ שנעשה מרכבה יוצאת מגד
[illegible] צריך לבדיקה אם הדוב מובק או מבנימה דהולכין אחר הדוב
[illegible] שאם רובה היה מבפנים אמר ולא מהני לה בבדיקה: ו'
[illegible] היינו כשנמרכן שתי האונות עלה בקדקן כמרכבה רחבה בקפה
[illegible] נמרכן לדוכן אין להבסירה אם לא בשעת הדחק מהבסר מרובה
[illegible] מרכבה מוזבות לחוצן ומעשה יוצאה המרכבה ונמרכה לדוכן ואר
[illegible] בעל כן כתב הרמב"ן ז"ל: דין מרכבות המסורות בלא בדיקה

[illegible] ומעשה מרכבה
[illegible] המרכבה ונמרכה מבפנים אונה ראשונה
[illegible] אונה ונמרכה לדוכן
[illegible] אונה ראשונה ונמרכה לדוכן
[illegible] אונה ראשונה ונמרכה לדוכן
[illegible] אונה ראש

[illegible] אין הקיר [illegible]
[illegible] בלה הנסרכת בלה
[illegible] דרך הנקב ונקב ש
[illegible] מחרש"ך קרבים
והוא שיהיה בשר העלה חבשל
הריאה וכן הנרבקי ש"נ נקיים
ומדוקים כמשנה נדולה ובעיון
בשר עכ"ל

[illegible] הקרבן שבמשנה לחור הריאה בזה מחמת הזיעה ולא
וכן נמצא בקשובה הנמחונים ג"ל. ולענין קרבן ובעלה מחקרין
אמורה לעול ואפי' בלבסון היינו שאין מבשרין אותה בכך
בקצה הסרכא מחציה ולמעלה לצד הטיב האונות עכ"ל. ובקב
אונקי נוקחין הריאה ומשתדלים להעלות בשר על בקעה ואם
אחרי המקום על הריאה בחיים ואם לא בכבר מבשרין לאורה.
ויה של הבועלת אף אם של הטינר כל ואינה צריכה בדיקה
אחר המקום אחר בכרסאוך שש"ל דין שני בועות המאובות
בלא הרי בועי דמאיבי לאהדדי ויש להו בדיקות והבשורים
ו נרבנן שאינן מאובות אלא מחמת נקב שהיה בריאה
בהבועות הללו מביבין והעלת שעבשין הנקב מקום הב מרי
בלו"ל ובחקר הר חברקה חוכן של עור הריאה לינקב ובקרוב
שאין הרי בועי דמאיבי אהדדי אינם לאסורים אלא כל
הקרום ל"ל בסוקות קרובות ירוח ה"ל. אלאחרי. ותפכו על
ת ומי שרשה שופכות ירחוקות. שהי רוחות רוקבות.
מיבי בחוכן השערה הבל אם יש ביניהם שיעור שהי שערות
אלא צריכה חוכן בשר מקיף ולא שאין הבשיר אם לא שוקיה
שישר קל ומי ואבלותו בקצה ובשערה מאום ושערה מביבין
בחוכן השערה אסר. ואם היא ה"ו נראית בשתים נוקבין
מ מצלקת אם שופכות המקום ה"ל אחת היא ובל"ו ואם לא
ו ומרי והוא בשיע מנלא הנקב מירסות שבריאה ונקבים
בל אם צרחים קשים הלו הריאה מבפת חוקה וחוקן
נבוה מבשר הריאה נראה

[illegible] בשרה שלמה בחקוס בועה ולא קורים
[illegible] ריך לחה חבעם דדליחה חיבה נקובה בחקוס
[illegible] וקרוס שעלה מחרחת חבה הינו קרוס עגל ולא
[illegible] חעברסחה חולחת הם היובה נקובה הם לחן ובם הם נקובה היה
[illegible] בקרוס הין כחוכ הקרוס בח לעחוד לפני גב נקיחה ומרוק
[illegible] בחבראה קלה הים ליפקד חלל הנקיחה חעפי שנדול כחה של
[illegible] שחנלה הרחוחן ולה חחרו בקרוס שעלה מחרחת הרבה
קרוס בח קרוס הנקיחה חך לחחר הנקיחה יקרר הדבר אם
שם נקב חם לחו ובלה יעלו חספק ויקל עכל:

הין בועח בשפולי ולילו הלחר שיפולי

שנעלקה בשיפולי הריחה חסו בכרכב ולין
לחוסרה לחן בלי הנחים וסי שפם יעמי
ל שיפולי כרון חובלח והופכו על גב סי חקר
ל חבוך חקיף ריקניקי ח חם היקה
בועח הלחק מרוצה חבגר חוכ הבשר חקיפה סביב
דוקח שיהיה בשר לה בחרחה בשר הריחה הלב לח
ריקי חקיף: ב הנה ויש חפרשים עחם
חם היקה ריקניק חפי בלח נחלק עום בועח לשפולי
היקה בשר בלי חך חם היקה הלונה דבלי חפי בלח
חלילה לריבה היקה עבלי הקיף בשר ושפולי הלונה
ושפולים הינו הלחקה הלונה חין לחם בין שפולי והבעם
הוח לפי שהם עומדות [illegible]

[redacted]

[redacted] ופיהם הייתן מקום האונות ודומה:

[redacted] ותשלומין הקרבתי [redacted] עריבות:

דין שחיטות מקולקלות גרוב מן בשלמן

[redacted] שחי מקולקלות הן בעצמן וסי' פחדו בציון המאמים

פניהם חלדה ודרקה ושמה פניהם בנין קבין

[redacted] פניהם חפי בעצמן ומפי בדישבאדנ חלדה ודרקה

[redacted] ד' ושמה שהם שחטן חת הבהמה ונגע בעצמן מן

[redacted] יוהה הוא שהגרים כן הוא שעשה עוס נגע בעצמן בחקונן

עכ"ל

בעה שחי מקולקלות נמצאו בדוב וסי' דם הדם נבקשה

נבדי קנה שהיה הבדמה ה נבדי שעחק עד דוב

[redacted] שהיה חצין בסוק והשלימו הנבדי לדוב שהיה היינו

[redacted] חבל בעוף מין בקנה שלו שהיה כולל הלם כיון שעחק

[redacted] הים בבולו חצין בחישוטן ומישוטן כמין הגרמה

[redacted] בדוב בחבוהר ועוד לעונותם בחקומותם חזק ובחזק

הצעיר נחום בן חלו

חשל לבנך חעם שאלות ותשובות שיר שם שעיר שם

כבל העיר העונה ידי לבדנ והם מעגן המאמין הדינים

[redacted] בדברי הלבה חפי סוקרים וחפי סקרים והיה בדין

[redacted] ומבהמה כמן להיות בכמן הבמה ורב הם כולם להיות

[redacted] מלחי המיד חשר בדין מחוקק וחכו מחחלים בדי

[redacted] בעמן בחרבי פשרתי הבעיות מחמן ובדיבי חרב

[redacted] ובדיבי חולו בבנר

חיבונן לחדע שבעתים מוב [redacted] לעונים

הלולי ומלמ שום שנה שניחוק מי [redacted]

בעניין הקרבה חכיר הבשר

א שאלה

חנון לו מרבוחר מן בחרה ונם חנון לו

דברים מקפידים חת השחיטה נבילות מנ

תשובה

מצינו שהחיר יוסף לחער על כיסי בחנ

ומצוה מבה והכן ומן שעה נבילות הן חמ

דברים מקפידים חת השחיטה מכן שבעים שחיטה

מדי מצינו שהחזירו יוסף על כולם וכן מצינו כיצח

בעשה שחבר לבני הגדול וגורה לו בידה בהקפה ה

מכחן חסרו רגל שהחזירו על חבעה דברים מקפ

חת השחיטה ושוב שהחזירו על קיבון שוף מהעד ו

אה נם בנוך הליך וקשרוך עד יצא הבעלם כל חוק

בנגד [redacted] דרקה חלדה הגרמה ועקור ושוב לחזרנ

מחברהם ושוף צריך לו הייב לו הבוף העדה הן הבה

שנים דם הנבלע ושוב הבוף שחוכן דם הורידין ולדה

בן מריבה שלם בלהן ויבקה דם הבוף לו רק לבהמה

שבוך שלל על המדם ושבבנו ושעה הנוקב ואת הבלב

שהיה מבדקת לו רק לעבים. בקול מבקמים ש

מבהמה מהמחות עוקבת מדונמדם. ומונן מלמ

[redacted]

[illegible] מחבר [illegible]

תשובה רבינו יי' שם בתוב נכתבו הכתב יחבלו רק בנ
יב מבחוץ לחדרו אנשים לחרר העתה צריך לבודקה
בדיקות החרות וכין כל חדרי וחדרים ויש אחין מצריכים
חלה עתי בדיקות בלבד והסתכות מבית של בית שור
גם כמה מן הקורה לבדוק יב בדיקות מלבנים ויב מאחריה
ת דבתיב ויקח את המחבלת רק בנ יב הרי לפני העחיטה
מספר המחוקות יב מבחוץ לבודקה ונכב אחר העחי
לחת קרח אבריהם עם הקבין מחבלת
[illegible] שנוד שמחבלת

שאלה רבינו יי' שם בתוב נכתבו הכתב יחבלו רק בנ
יב מבחוץ לחדרו אנשים לחרר העתה צריך לבודקה
בדיקות החרות וכין כל חדרי וחדרים ויש אחין מצריכים
חלה עתי בדיקות בלבד והסתכות מבית של בית שור
גם כמה מן הקורה לבדוק יב בדיקות מלבנים ויב מאחריה
ת דבתיב ויקח את המחבלת רק בנ יב הרי לפני העחיטה
מספר המחוקות יב מבחוץ לבודקה ונכב אחר העחי
לחת קרח אבריהם עם הקבין מחבלת
[illegible] שנוד שמחבלת

שאלה איך כל מי שעחבן בבבין מלא בנמלאים
בערה והם עחבן בבבין יבה שחיבתן בבונה
תשובה היינו שעחבן רוב ה בעוף ורוב ב בבהמה ומה
שאין הם עוחים לחוצה מוכחב הוא להעלותם
בבבין מלא בנמלאים מן שיבבלם את מוחם ומי שלוחם בבם
יבה אלא ורחה בשני שחיבות ויחבאו לבבר אחה בשחיבה
תשובה תשובה שנוגה מדות ומי אמן
שאלה כמה הוא שעשור הבבין
תשובה יב אצבעות ומחיך לחת מחמה דבתיב ושחמ
כמה נ יב אצבעות לחמות יב אצבעות

[illegible] שאלה איך הלך בחתונה שהלכת אתמול [illegible]
ובמה נקיבה חלבה יפה?

תשובה היינו בחתונה שמקשה לולב והלכו אחר אבר אין
מחיצין ואחר כך בחמישים אמה אבר כחסר האבר אם
אחר נולד כסדר השדה אם ואחר אמצעה נבר הרי זה חצין
אחר ואם הידה נקיבה גם חלבה אחר רופני שהחלב הזה שאבל
אחר בן ובן בחלב בשרה שנגשרה בחלב מרוסקה?

שאלה איך הוא את שברב הרחבם אל זביחה האחרונה מה
ראה הידה כוונתו בכך?

תשובה כפי הנראה היה כוונתו על פומריקין זביחה זב בכתובות
מדי בריחה ה"ר הרמפסידין את העחר ואת שאתה אל
אל זביחה האחרונה אלא כוונתו היא על העוחמן שיהיה אבן אל
אנה ולא אלה כאבן אל דאם יהיה אבלל קטן ויש שאצרידין שאתה
השוחק בן יה שנה יש לו יכולת דאם הוא נבדק ואם הרבה
הוא מה כאני יודוך כלומר בן יה שנים ישלו יכולת לשולטן אלה
מה ויש מקילין בהרבם אל יעוד זביחה נוקב ב' מיני חיבה
המהורים ב' שני הסדר לשהי ושני עדרים לכסוי הדם עפר לתשלום
ועפר לתחילה יה לומר ה' לדברים הקשרדין אחר העחר בפנאל:
שאלה ואם הוכשר עוף כסדה והבדלה וחוץ בשני סדר?

תשובה ולומר שעוף נבדק מדקק אל כני הדמים אל ויהיה
חלבים ושרצו הדמים ערן נפש חיה ועוף מבחין
שעוף מדקק בדמים נבדק ואחיה מרגלין שיש בהם קשקשים בקשקשים
הדגים ועוד דרגי כד קבדק עד שהמולן בכריב בן בהמה
ודגים ... לכי הוכשר כסדר עוקות הדגים כאלו ודבקה
שלהם ליכן היה חוסדו [illegible] שעל האוש ובן כך יהיה

[redacted] המוג ושל מחמירין חפץ בחד בעלמא;

מפני לבדך על השחיטה מן הגידין;

ה שהרי משיש בדבר רק כדי חות נפשך הנכה וחבלה בשר

ומשנך ויה כברכה אלהיך מבחן חזה לשר שחייב

על השחר בין כבהמה בין בחיה כין כשהם שוחטו מוג הילדים

הנכה ונכחת וכתיב ושחטת חר בן הבקר;

ה נחת חנו מבפנים רם החיה והעוף ואין מבפנים רם הבהמה

ובה חנו מבפנים רם חלו כדי שלא יקמרנו שלינו העמן ומחמר

איך יתכן שיבולו החיב אשר מלא המאות כרמון ושחוטה

שני ולם בחלו המאים ו שכל ושונה לפי חנו חייבים לכסות

ולם נחמר לכהמה אחת היינו שקמרנו כרחות רם שכיך

ה לו לפי שמעות הדבר נוהגות בבהמות לפי היינו חושלהם

שחינו חושש לשחר הענים כני כיר משום שבו המהו ישראל

פר לתם ולה מקני שרוב החשת ניצורות בשר שם נשחבות

כסת רחם כמרעות לפני הרוחים אשוחם לעשירים ובן בעוף

עוד לחת שבו חיה ועוף לכסות רחן יורד משחר בעלי חים

ובה לפי שבשהפילה רבקה עצמו מעל הגמל כרחוקה הר יצחר

בהולה ורחה יצחק חושב לחלועבר שבא עליה ומכר לעני

שלו ומכר העבד יצחק והבחו אל המקום מחוץ ונרחה לו רם

מלים כי בחה חיה לו ושמרה חוכו שלא יקקוהו הכלבים ושחר

השרה לבך שבבה החיה הנחבלת לכסות רחה יורד משלר

חים ובעוך נחו שבה לפי שלחמר חת קין לנבור חת לחין

בחיה בהנחומת שלו;

ה מנין לשבעים מריקות מן הגידה;

ה מדברים ובשר בשדה טרפה לא תחבלו לכלב תשלכון

[illegible]

תשובה כך היה ריש לקיש ורבינו [illegible]
לא נאכל הדי יה חמרינו בשר יה כמדאמרת
ושור כבשר לא בין הטהרה ובין הטומאה אבל מדין הטומאה כל
ויה כמריפאר הדיחה ואין הבורה:
שאלה מנין לבדיקה מן הבורה:
תשובה מדמה דכתיב הנה ה' ובהדמה אשר תאכלו בלומר כל
חיות בריחות ואכלו ושאין לה חיות בריחות לא תא
ואינו דמדיקה יכולה להחיות שנה ושנתים ולבר מגב ובין החיות
ולא תאכלו בלומר אעפ שחיה היא עבשין קוף שלא תאכלו:
שאלה איך גלו חוה ואחש שלא ניקב ולא נדקר ולא נתקשה
תשובה בגון שראינו שהיה הטוח שלם ואין בו שום פיס
אך שנראה שלבוחיר בין ציקרים ובין הקלרה הוא
שאלה איך גלו בשניקבו ומתונות אחד לחבירו אעפ שיש כ
ביניהם הרבה בשר כדי שיסתום ואין שם חבירן אסור:
תשובה היינו שאומרים הדשר שבין הגמלין ואבינו נתקן לא
ויקוב אך הליחה אז בבשר שהרופה נור
מהדשה ושלמה אעפ בשקרותו:
שאלה איך הוצלה לומר בבוא שקרעדן לו ונ
ליחה ומסורה:
תשובה הייבו חמום וחרבה ובשוקרעדן החבום נמ
שיש בו ליחה אעפ אמור מעמעם שאם לא היה
הליחה מבבלבר מקום הסרבה ולבן אמורה מעיבבר הקר
ולא מעיבבר החמום ואם עולה בשר מתחת הסרבה הוא
יש מבשירין והבי נהוג הה לסרבה גם בועלם בין ה
בין המוכה שמבשירין כמולה כ[illegible]
שיהיה הבשר כמרלה בשר הדשה ולקלו:

[illegible] אחרון בלוחות כרגל אחור מחציה
[illegible] שהיו בארבע רוחות ולעוף שיעמוד
[illegible] בפתח אחד משלשה לחנין האונר רבשיון הוא בארבע
[illegible] ולחטאה לו בסדר המערכות הכל כהגן לה ולשון
[illegible] איך גלו אונה לו אומנם שיעדה מלאכה ה"ל
בעלה הדק בשרקן
[illegible] היינו שנמצא הירבון עוב בועלם ובין שניהם בעלה
הדק בשרה המשום שהבועלם אונה גלו ירבון ובן בשרה
[illegible] בלא בועלם ועל מומה הבהרה וכשנופחין אוקה נכנס
[illegible] בהרון המומה כל הלעוף שיש בה בעלה הדק ויבש ובלבד
[illegible] מתחון לו ומומה יהיה בחור מעלה ויקדם בשרה!
[illegible] איך גלו רוחה שהיום בולה עלומה ואין לה הדבר
[illegible] מומות בלל הלה שהיום בהבבה אחד מיום שאין
[illegible] בעלה הדק כלל ושיקר בשרה!
[illegible] כמו שנאמר עליה קרום היינו כמוי ובעיקרעין
[illegible] מעמן מן הקרום וקולכין הזרע ומעמן מעמן המלאכ
[illegible] ונוגע והמומה ונם שלומה מכל נקב בשרה!
[illegible] גלו על רוחה שהיום עליומה רוחה מרושמת ומסלק
[illegible] היינו רוחה הבעולה מרחלת ברוחבה והיום שהבה
[illegible] ומרבה מן הכל ומקום אחר מיום עלין בעקומה!
[illegible] איך גלו הומה שנלרבה לרוכן ולמבה ומעבים
[illegible] בה מ' מנדרה והמור בהחלכן!
[illegible] היינו שנמרבה ומבה שיהיה לה עוקן שחצי
והעוקן נמנע בסביבות עבולה לרוחה עד
[illegible] מומה מונני רוחים אינ נקב ברוחה בעקום המרבה
[illegible] שנעלה בבוה ואין ידוע אם נפסק חולן
[illegible] בעקום אחרה!

[illegible] בגדים על הצבע ומבוזן ורוחק היו בידוע [illegible]
הוקה אחר שהיה מעמן לעבר!

שאלה בהמה שהכישה נחש או שאכלה קס בחה נבדקה
תשובה אם כשמגיה בשרה בגבוה אם נדבק אין בו סכנה
ובע ואם לאן בידוע שהקס ההוא מתיר!

שאלה בהמה שצורה צורת כלב ומלה בהמה איך נבדקת
תשובה נפסה לתוך עדר ונראה אם יבכן בתוך העדר בידוע
[illegible] בהמה בעדר ההמה ומהורה הוא ואם מהיה
[illegible] מחוץ לעדר בידוע שהיא כלב שכך דרכה לשבב חוץ
[illegible] ונשמה ונלה חבירות בעד שכשרה אם שבב
[illegible] בידוע שהיא כלב ומטמאה היא עכך דרך בעד בהמה
[illegible] לומרה של הנע ואם מבקלר ולתקנים בידוע שהיא
[illegible] ואם נולדה לפנינו איננה צריכה בדיקה כלל
[illegible] אם לא ואכלה עשבים כמעשה בן נורו עם הלבן

והנה כשהיה עדי ובמרוחים סהדי שלה מעיקי המלחמה
הלחה לחרבל בה אך לחדודי הלומרים הקבידנם לכל
ובשלו כל אונם כבוה הנוים ויהי בכון שיהיה בעבר אחר
[illegible] עם שנשה מלחכרה ה' שלמנחה ולה מלבך שלוה ולכל
[illegible] לאם המבלוה והבן חוקי לכף אבות ומלם היום
[illegible] ס' בעבר ג' ימים לחודש ניסן בשנה הבאה ליציר
הנני הכותב יהוא בנרתם הקטן נחום בן
קה בעיר אחכו כמעמעלה
חדונינו מולכן אבד כל
בהחלה המשלה ירום הודו
לעד המלן ובן יהי מצון

[redacted] ואתחיל תרגום של ויגש

[redacted] הקיף ומתגבר כחרים ומחזיר [illegible]
מני מלחמה הבשמונה קרטיאים בחרבנם ונתן
ונה מן קדם ה' חנה רחיל ומלוה עמנה בתפקיד
מלין ופרנסי קשיא ויהבתה במלחמה חדשה ותקרבון
מטרה הלהם ומלין ... ובמומאה דליהה חמרה ונה
קדם ה' חנה רחיל שבוקן עמי חד מנבון ועד דיתיהון
בנימין אחוכון ... ויתר שמעון אחונה חפרשתה מענה ...
מתיה בני מטרה לשיונה ... ובני דנה בפרנתך ואיתיה
בנימין אחונה ושויתה כל יד בקשונה לגדול ויה עבדיה ...
אחבר לך הוה שתמודע לך מה דעבדי הדי הוה שמעון
דעלן לגרים דחמר אבוהי דשכם דקטל כל דכורא בד
אחרנה דליה הוה מתנין עבמיה ודליה ליה חולק ואחמנה
בגולן חדתה על אחר בחרב ובקשת בני בנימין אחונה ...
מתנין שבמין ... ודליה ליה חולק ואחמנה עמנה בגולן
... ובאחזיה דשלמי שבינתה ובאחסנתה דבני מקדשה ...
אתחילו הקיף מתגיירון ... חיה דאלהה דישראל אבה ... אם
חדהי ומגדתה זה אחיבונה ביקה לגדתקה כל מצרה ...
... ובקדשה בכך אנה מקיים אמר ליה הודה ...
... אחרבך אחיבונה לצוארך אל יוסף ... כען אפקתה בגוה
... אל יהוה ... אם תפתח קומך אסרים יהיה באבנה
אל יוסף ... נורה דשכם דלק בלבי אל יה ... כנורה דקמר
... מסתי יהיה אל יוסף ... כען אזכע ... ישראל
... ברעה אל יה ... צבעין אחין דמן אבון דעבידתין
... דמתגרון עמיר בר עמין ומבלבלין
[redacted]

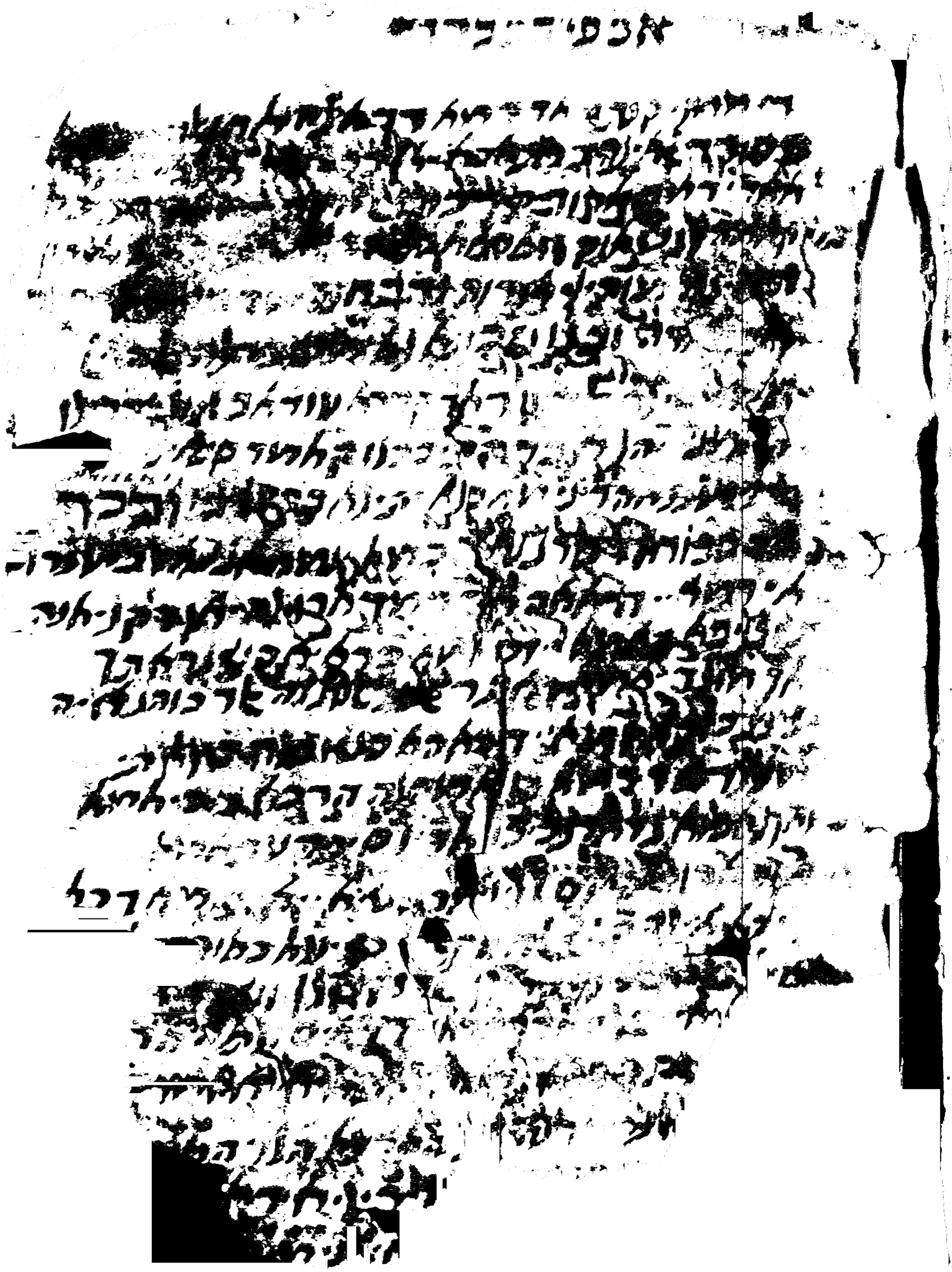

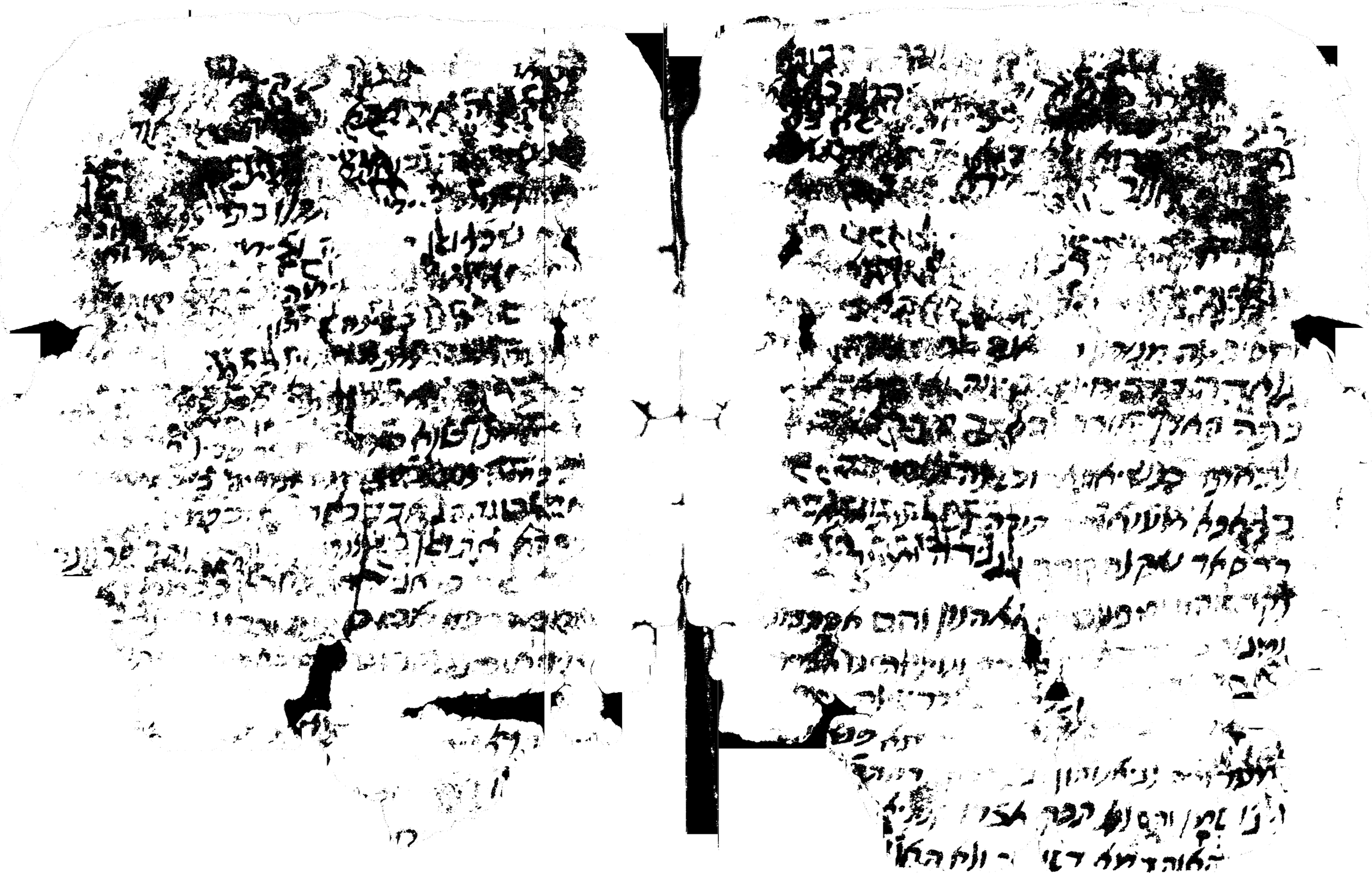

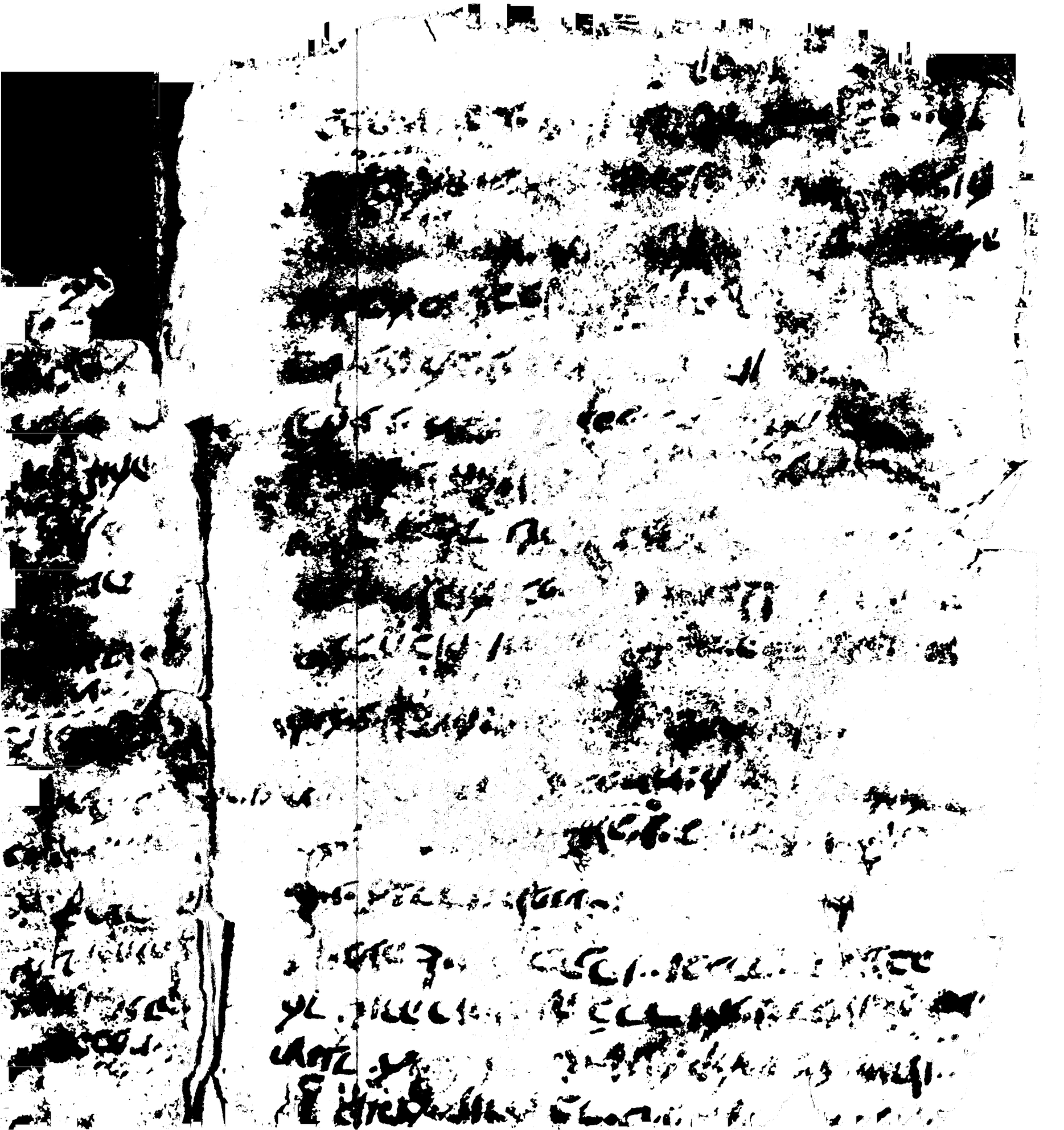

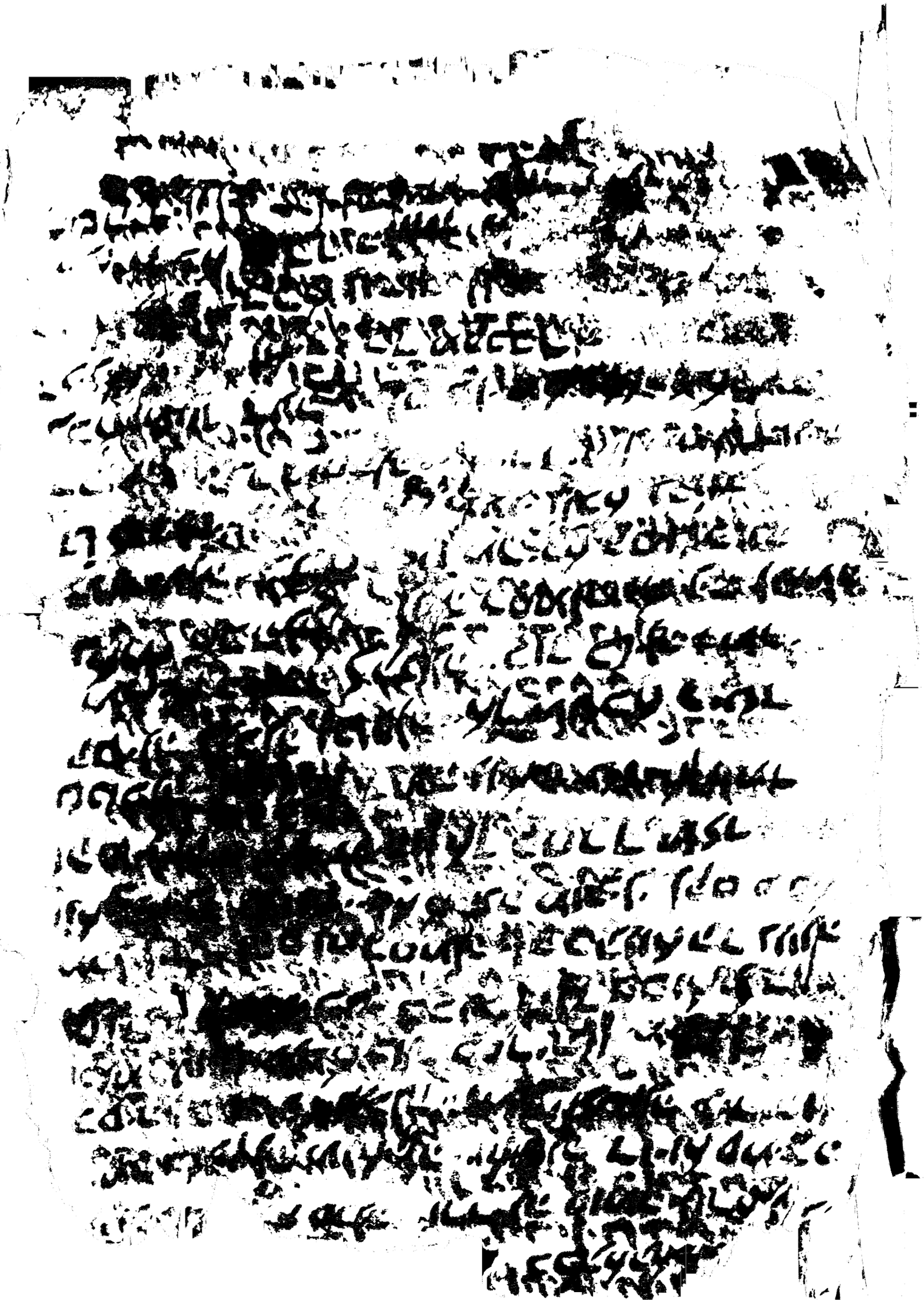

[illegible]